

Siedem

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

groszy

ROK III.

NIEDZIELA, 2 WRZEŚNIA 1934

NR. 241

Krwawy napad bandycki koło Miedźnej

Zraniony ciężko listonosza i policjanta, bandyci zrabowali
7.400 złotych, a następnie w ucieczce zastrzelili gajowego

Katowice, 1. września.

Spokojna wioska Miedźna, w powiecie Pszczyńskim, wstrząśnięta została w ub. sobotę wieścią o strasznym napadzie rabunkowym, jakiego dokonano w tej miejscowości w godzinach porannych.

Według zasięgniętych przez nas informacji przebieg zbrodni był następujący:

Jak każdego

pierwszego...

Jak zwykle w pierwszym dniu miesiąca z urzędu pocztowego w Pszczynie odstawia się większą sumę pieniężną do agencji pocztowej w Miedźnej, wioski oddalonej o 10 kilometr. od miasta Pszczyny. Pieniądze te przeznaczone są na wypłatę rent, pensyj urzędniczych itp. Taki sam więc transport wyszedł z Pszczyny w dniu 1 bm. w godzinach porannych. Odstawiono mianowicie sumę 7400 zł. w bilonie. Gotówka umieszczona była w workach. Transportem pieniędzy zajął się listonosz Karol Głowala, zam. w Cwiklicach, w powiecie Pszczyńskim, w asyście st. post. Pawła Pastelskiego z posterunku policji w Miedźnej. Obaj jechali na rowerach.

Dwaj amatorzy owoców

Około godziny 9,30 znajdowali się na szosie, prowadzącej przez las i oddalonej o jakieś 3 kilometry od wioski Miedźnej. W pewnym czasie zauważyli od strony wsi dwóch osobników, zbliżających się w ich kierunku. Osobnicy ci szli zupełnie spokojnie, zającąc owoce i niczem nie zdradzali jakichkolwiek agresywnych zamiarów.

Błyskawiczne strzały

Nagle, gdy mijali rowerzystów, osobnicy wyjęli błyskawicznie rewolwery i zaczęli strzelać w stronę policjanta i listonosza. Urzędnicy ciężko ranni padli nieprzytomni na ziemię.

Bandyci zrabowali worek z pieniędzmi oraz rewolwery, należące do policjanta i listonosza i zbiegli do pobliskiego lasu.

W parę chwil po zbrodni szosą przechodzili mieszkańcy, pobliskiej wioski i

zauważywszy rannych, zaalarmowali posterunek policji w Miedźnej.

Równocześnie zawezwano poogotowie ratunkowe z Pszczyny, które przybyło na miejsce i odstawilo rannych do szpitala Joannitów w Pszczynie.

Obu poddano natychmiastowej operacji, jednakże stan ofiar napadu jest beznadziejny. Post. Pastelski otrzymał cięż-

ki postrzał w szyję, przez co doznał bardzo wielkiego upływu krwi. Listonosza Głowalę trafiły dwa strzały: jeden w czaszkę, drugi zaś w brzuch. Głowala mieszka w Cwiklicach, liczy 31 lat, jest żonaty i ma jedno dziecko. Jak ustalono, ranni urzędnicy nie zrobili żadnego użytku ze swej broni, a to na skutek błyskawicznego działania bandytów.

W ostatniej chwili donoszą nam, że Główna Komenda Policji w Katowicach wyznaczyła sumę 1.000 zł. nagrody dla tych osób, które wykryją, względnie przyczynią się do wykrycia sprawców zbrodniczego napadu na st. post. Pastelskiego i listonosza Karola Głowalę i gajowego Masnego. (ok)

Druga zbrodnia

Za zbrodniarzami wszczęto natychmiast pościg, który przyczynił się do wykrycia — dalszej zbrodni, popełnionej przez nich. W lesie pod Studzienną policja natrafiła na zwłoki gajowego Józefa Masnego, zam. w Studziennie. Jak mianowicie ustalono, uciekający natknęli się w lesie na gajowego Masnego, który najprawdopodobniej zamierzał ich zatrzymać.

Zbrodniarze dali wtedy dwa strzały do niego, kładąc go trupem na miejscu.

Policja prowadzi za uciekającymi bez-

ustanny pościg. O wypadku powiadomiono natychmiast wszystkie posterunki policyjne na terenie powiatu Pszczyńskiego oraz przyległe posterunki z innych powiatów. Na miejsce zbrodni zjechali pozbawienie wiceprokurator Mehoffer oraz naczelnik urzędu śledczego nadkomisarz Chomrański. Ściągnięto pozbawienie rezerwy policyjną z Katowic. Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, ciężko ranni byli jeszcze przy życiu o godz. 16,50. Straszna zbrodnia wywołała w okolicy olbrzymie poruszenie. (ok)

OTWARCIE TARGÓW WSCHODNICH
WE LWOWIE

Lwów, 1. 9. Tel. wł.

W sobotę nastąpiło uroczyste otwarcie Targów Wschodnich, które przedstawiają się nadzwyczaj dodatnio. Reprezentowana jest również zagranica. Spodziewany jest napływ licznych wycieczek.

Podczas uroczystości otwarcia przemawiali prezydent Lwowa Drojanowski oraz min. Przemysłu i Handlu. Aktu otwarcia dokonał min. Floyar Reichman.

KATASTROFA STATKU JAPONSKIEGO
91 ŚMIERTELNYCH OFIAR

Londyn, 1. 9. Tel. wł.

Z Dajren donoszą, iż zarząd portu koreańskiego Gensan zawiadamia, iż na rzece Jalu zatonał statek, należący do prywatnego towarzystwa okrętowego. Na pomoc wyjechały dwa japońskie statki przybrzeżne.

Według niepotwierdzonych wiadomości, na pokładzie tonącego statku znajdowało się dwadzieścia ludzi wraz z załogą. 91 osób miało utonąć. Skutkiem gęstej gmy akcja ratunkowa jest bardzo utrudniona.



W hali kongresowej Clapton w Anglii, odbywa się zjazd wysokiej rady Armii Zbawienia w celu wyboru nowego generała. Ilustracja przedstawia Norwega Karola Larssona (na lewo) oraz Jerzego Carpentena, z których pierwszy jest prezydentem, a drugi wiceprezydentem wysokiej rady.

Wielka manifestacja katolicka
w Meksyku

Londyn, 1. 9. Tel. wł.

Z Meksiko City donoszą o wielkiej manifestacji katolików na znak protestu przeciwko ustawom antykościelnym. Grupa, złożona z 2.000 ludzi, przeszła ulicami miasta. Manifestanci domagali się otwarcia kościołów katolickich oraz całkowitej swobody religijnej.

Francuska pożyczka drogowa

Paryż, 1. 9. Tel. wł.

W kołach paryskich mówi się o utworzeniu polsko-francuskiego towarzystwa budowy dróg automobilowych w Polsce. Towarzystwo to przeprowadziłoby również pożyczkę w formie subskrypcji publicznej, która została już użyta na polskie inwestycje drogowe.

Poznań, 1. 9. Tel. wł.

Po wykryciu morderstwa, popełnionego przez Langego przy ul. Małeckiego w Poznaniu osadzono w więzieniu, jak wiadomo, mordercę, jego syna — Bronisława Seweryna i żonę mordercy, Helenę. Stary Lange wedle wszelkich przewidywań ma przypuszczaćnie więcej zbrodni na sumieniu i jest, jak się w toku śledztwa okazuje, wszechstronnym przestępcą, gdyż począwszy od kradzieży, oszustwa, a skończywszy na potwornym udowodnieniu mu już morderstwa, do którego zresztą się przyznał, wszystkie

przestępstwa dokonywał w sposób niezwykle zręczny i wyrafinowany.

Jego syn, wbrew pierwotnym doniesieniom, zdaje się być współnikiem w licznych przestępstwach swego zbrodniczego ojca. Świadczy o tem odezwanie się do władz śledczych, że mają mu winę udowodnić, gdyż do niczego się nie przyznaje.

Obecnie i żona mordercy, która początkowo lamentowała w więzieniu, odmawia wszelkich zeznań. Jak z powyższego wynika, cała ta trójka była widocznie poinformowana o ostatniej, a może i o innych zbrodniach poznań-

skiego Landru. Podejrzanie takie w stosunku do Langowej umacnia fakt, że Langowa po wykryciu ostatniego morderstwa nie zjawiała się na policji, lecz musiano ją doprowadzić.

Obecnie cała trójka nie chce składać względnie uzupełniać zeznań. Odnosnie do Franciszka Langego ustalono ponad wszelką wątpliwość, że on Polski nie opuścił. Czyżby Franciszek Lange, podobnie jak jego brat, ukrywał się pod innym nazwiskiem? Nie wiadomo. Raczej utrzymuje się hipoteza, że Franciszek Lange padł z ręki swego brata Jana.

PRZYPOMINAMY

że kto nie zapłaci gazety do 6 września
nie otrzyma dalszych numerów

Owacyjne powitanie generała Hallera na Śląsku

Dawno nie byliśmy świadkami na Śląsku takiego radosnego nastroju i entuzjazmu, jakie panowały w czasie powitania p. generała Hallera podczas jego podróży z Poznania do Katowic.

Skończył tylko p. Generał wjechał na teren Województwa Śląskiego, zaraz za-

Niedziela	Dziś: Stefana kr. Węg.
2	Jutro: Izabeli
września	Wschód słońca: g. 5 m. 10
1934	Zachód: g. 18 m. 48
	Długość dnia: g. 13 m. 38

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11, — tel. 349-81.

REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH.

Niedziela: godz. 4 po poł. „Rodzina”;
godz. 8 wiecz. „Lilla Weneda” (sprzedane dla Zw. Pocz.).
Poniedziałek: godz. 8 wiecz. „Chcę mieć dziecko”.
Wtorek: godz. 8 wiecz. „Człowiek pod mostem” (premiera).

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

KATOWICE. Capitol: „Jel tajemnicza” i „Szaleńcy”.
Casino: „Twe usta kłamią”. Colosseum: „Przygody podróżników”.
Palace: „Pat i Patachon jako kompozytorzy”. Rialto: „Śmierć odpoczywa”. Union: „Baroud”.
Deblina: „Wyrok życia” i „Dodatek Foxa”.
CHORZÓW. Colosseum: „Świat należy do ciebie” i „Skandal w St. Moritz”. Apollo: „Ostatni Ataman Anienkow” i „Fantomas”. Romy: „Dziewczyna z nad Wólgi” i „Fałszywy siraz”.

KINA W RYBNIKU.

Apollo: „Tancerka z Hollywood”, od czwartku: „Życie prywatne Henrika VIII”. Palace: „Kawalkada” od czwartku: „Odybim miał milion”.

RADJO.

PONIEDZIAŁEK, 3 WRZEŚNIA 1934 R.

Katowice. 6.48, 7.08, 7.25 Muzyka z płyt. 12.10 Koncert zespołu salonowego z Wilna. 13.05 Muzyka symfoniczna. 15.45 Godzina muzyki lekkiej. 17.00 Recital fortepianowy Heleny Ottawowej. 17.25 Pogadanka z cyklu „Ogrodnik śląski”. 17.35 Arty operowe w wyk. Augusta Wiśniewskiego. 17.50 Pogadanka Brunona Winawera. 18.00 Prof. dr. Witold Wilkosz: „Ory i zabawy matematyczne”. 18.15 Muzyka lekka. 18.45 „Zagadki muzyczne dla dzieci”. 19.30 Felieton p. t. „Lekarstwo na długowieczność” — wygl. p. Kazimierz Jabłowski. 20.00 Muzyka lekka. 21.00 Koncert popularny. 21.45 „Rasizm w świetle nauki współczesnej” — wygl. dr. Eugenia Stolyhnowa. 22.15 Muzyka taneczna.

— Z ŻALOBNEJ KARTY. Dnia 31 sierpnia b. r. zmarł w Kochłowicach ogólnie szanowany obywatel, mistrz piekarskie, Szczepan Słowik. Zmarły był uchodzącą z Mikulczyc i przez kilka lat piastował urząd radnego gminnego w Kochłowicach. Pogrzeb odbędzie się dnia 3 b. m. o godz. 9. Niech mu ziemia Śląska, za którą żył i walczył lekka będzie.

— SPRZENIEWIERZENIE. W piątek przed południem kasjer firmy „Feluks i Ska” w Katowicach, przy ul. Zamkowej, wręczył praktykantowi biurowemu Bartockiemu Ewaldowi z Katowic 365,82 zł. celem wykupienia listów przewozowych w ekspedycji towarowej w Katowicach. Bartocki natomiast po otrzymaniu pieniędzy, listów przewozowych nie wykupił, zatrzymał pieniądze dla siebie i zbiegł w niewiadomym kierunku.

— WPISY DO SZKOŁY GÓRNICZEJ W MYSŁOWICACH. Wpisy do Dokształcającej szkoły górniczej w Mysłowicach, odbędzie się od 3—7 bm. codziennie, od godz. 16—19, w szkole powszechnej IV, przy ulicy Boliny. — Uczeń szkoły będą korzystając bezpłatnie z nauki i urządzeń szkoły. Zgłaszać się mogą wszyscy pracownicy kopalni mysłowickiej i bezrobotni od 16—25 roku życia.

— WŁAMANIE. Dnia 29 ub. m. wieczorem nieznani dotychczas sprawcy po usunięciu zasuw i wyważeniu drzwi weszli do firmy „Serwica” w Katowicach, przy ul. Moniuszki nr. 10, skąd skradli 17 zł., 5 łóżysk samochodowych, lampę samochodową i części składowe do kierownicy, łącznej wartości 150 zł. Po dokonanej kradzieży sprawcy nie pozostawili na miejscu żadnych śladów i zbiegli w niewiadomym kierunku.

— A TO SIĘ UPILI.. Niejaki Aleksander Georgowski, zam. w Kaliszu, a przebywający chwilowo w Chorzowie, w stanie podchlumionym wpadł na okno wystawowe sklepu Wilhelma Wolniczka, na ulicy Wolności. Szyba uległa zniszczeniu. Szkoda wynosi 800 zł. (ok)

— NE PIJ Z BYLE KIM.. Niejaki Roman Drożdżok, zam. w Chorzowie dz. III bawiąc w restauracji Żenowicza w Chorzowie, przy ul. Wolności 4, zapoznał się z niejakim Alfredem Buglą oraz Gerharodem Rohnem z Chorzowa, z którymi wspólnie popijał. W pewnej chwili dwaj towarzysze wywołali szubeczną awanturę, w czasie której poczęli Drożdżka bić. Miał to ten skutek, że Drożdżkowi zniknął portfel z większą gotówką. (ok)

— NOWY KURS STENOGRAFIJ POLSKIEJ. Wpisy na nowy kurs stenografii polskiej i ćwiczenia na maszynach odbędą się dn. 3 bm. w gimnazjum przy ul. Gimnazjalnej w Chorzowie I. Wpisy przeprowadza Tow. Stenograficzne „Piast”, w powyższym lokalu od godz. 18—19.

— GŁÓWNY UCZESTNIK głośnego napadu rabunkowego na Bank Ludowy w Święto-

meldowali się u Niego delegaci, reprezentujący prezesa i zarząd Chora-gwi Śląskiej — obaj wiceprezesa, którzy razem z innymi oficerami Hallerczykami towarzyszyli p. Generałowi do Katowic.

W Tarnowskich Górach witała p. Generała kompania honorowa Hallerczyków oraz liczne szeregi członków Towarzystwa „Sokół”, Młodych, Kat. Polek, Cechów rzemieślniczych i innych organizacji. Raport złożył prezes p. Paszek i Władysław Szulgit powitał p. Generała w imieniu obywatelstwa Tarnowskich Gór. Córka jednego z Hallerczyków wręczyła Panu Generałowi kwiaty.

Na stacji Szarlej - Piekary przyjazdu gen. Hallera oczekiwały tłumy publiczności i pluton honorowy Hallerczyków. Zarząd Placówki z prezesem Neumanem, członkami zarządu: Przybyłkiem, Alfredem Głombicą i komendantem Szafarzem zameldował się u p. Generała Hallera, który ze względu na krótki postój pociągu w kilku słowach podziękował obecnym za przybycie na jego powitanie, w którym wzięli udział członkowie Zw. Powstańców, Sokółów, Kat. Polek, Młodych, S. M. P. i Hallerczyków ze sztab-darami.

W Chorzowie powitali p. Generała delegaci tamtejszego obywatelstwa z prezesem p. Leonem Malinowskim, p. Step-niewiczem i p. Pleczką. Panu Generałowi wręczono bukiet pięknych kwiatów.

Pozatem na stacji ustawili się liczne szeregi: Powstańców Wielkopolskich, Narodowych, Kat. Polek, Młodych, Sokółów i Hallerczyków.

W Hajdukach Wielkich zameldowała się u p. generała Hallera placówka Hallerczyków.

W Katowicach już o godzinie 21,30 ustawiła się przed dworcem kompania honorowa Hallerczyków z poczem sztandarowym w hełmach stalowych i z własną orkiestrą. Przed przybyciem pociągu przybył goniec - Hallerczyk, który wręczył Komendantowi Kompanii Honorowej meldunek sztafety Chorzów — Katowice, iż Generał Haller już wyjechał z Chorzowa.

Na peronie w Katowicach oczekiwały Dostojnego Gościa tłumy publiczności. Zarząd Główny z Warszawy na czele z pułk. sztabu gen. dr. Modelskim, pułk. Sikorskim, pułk. inż. Stanisławem Zabłockim i innymi członkami Zarządu Głównego oraz Zarząd Chora-gwi Śląskiej w komplecie na czele z prezesem Gawrychem.

Wreszcie zajeżdżał pociąg poznański. Generał Haller przyjechał w towarzystwie p. Eryka Hallera, wyższych oficerów Hallerczyków z terenu Chora-gwi Pomorskiej i Poznańskiej i delegatów Chora-gwi Śląskiej, którzy towarzyszą p. generałowi od granicy Województwa Śląskiego.

Prezes Chora-gwi Śląskiej p. Józef Gawrych zameldował się u p. generała Hallera, witając go w serdecznych słowach na ziemi śląskiej. Bukiet kwiatów wręczył p. generałowi synek jednego z Hallerczyków. Następnie generał Haller w otoczeniu zarządów Głównego i Chora-gwi Śląskiej udał się przed dworzec, gdzie odebrał raport od komendanta Chora-gwi Śląskiej p. Kiel-basy i przy dźwiękach hymnu narodowego przeszedł przed kompanią honorową Hallerczyków.

Pan generał Haller w kilku słowach podziękował „Starej wierze żołnierskiej” za przybycie na jego powitanie i zakończył swe przemówienie: „Hallerczycy, do zobaczenia jutro w Paruszuwcu!” Kompania honorowa przedfiliowała przed generałem, którego tłumy publiczności serdecznie witają, wznosząc okrzyki na cześć Błkitnego Wodza. Generał Haller dzisiaj w niedzielę, t. j. 2 września 1934 r. o godz. 9 rano przyjedzie do Rybnika-Paruszuwca, aby wziąć udział w uroczystościach tamtejszej placówki. (jt)

OBNIŻKA CEN PRĄDU

Komunikat St. Zakładów Elektrycznych

Z dniem 1 września wprowadzamy obniżkę taryfy dla odbiorców, używających energii elektrycznej do gospodarstwa domowego na podstawie „Specjalnych warunków dla urządzeń z opłatą ryczałtową i licznikiem szczytowym”. Odbiorcy posiadający i używający aparatów elektrycznych (najmniej żelazko) mają prawo do obniżenia zużycia szczytowego po 40 groszy i po przekroczeniu pewnej ilości kilowatgodzin, po 20 gr. za 1 kilowatgodzinę, zamiast dotychczasowej opłaty po 51 gr. Ilość kilowatgodzin w miesiącu, opłacanych po 40 groszy jest zależną od mocy zasadniczej licznika według następującej tabeli:

Moc zasadnicza licznika 120—150 W miesięcznie 4 kWh po 40 groszy, reszta po 20 gr.
Moc zasadnicza licznika 160—190 W miesięcznie 6 kWh po 40 groszy, reszta po 20 gr.
Moc zasadnicza licznika 200—240 W miesięcznie 8 kWh po 40 groszy, reszta po 20 gr.
Moc zasadnicza licznika 250—300 W miesięcznie 10 kWh po 40 groszy, reszta po 20 gr.

Moc zasadnicza licznika jest zaznaczona na liczniku.

Zgłoszenia o obniżce taryfy należy kierować do Śląskich Zakładów Elektrycznych na

przepisowych formularzach, które można otrzymać w biurach Śląskich Zakładów Elektrycznych.

Zgłoszenia o obniżce taryfy, uskutecznione w pierwszej połowie miesiąca, będą uprawniały do otrzymania obniżki od początku tego miesiąca.

Śląskie Zakłady Elektryczne, Spółka Akcyjna w Katowicach, ul. 3-go Maja 9.

Nieszczęśliwy wypadek w Rybniku

W ub. czwartek zdarzył się w Rybniku, przy ul. Gliwickiej 6, nieszczęśliwy wypadek, któremu uległa wskutek własnej nieostrożności 24-letnia Marja Nowakówna, którą furmanka, załadowana szynami przysięgniotła do ściany. N. odniosła cały szereg ran. Pierwszej pomocy udzielił nieszczęśliwej lekarz, dr. Bratek z Rybnika. (r)

wywróciło stojącą na podwórzu furmankę i pobiegło przez korytarz domu do składu rzeźnickiego. Tu krowa zaczęła dopiero sobie używać: Bodąc na wszystkie strony, wpadła wreszcie na szybę wystawową i rozbijwszy ją, wycałowała na ulicę. Dopiero po dłuższym czasie zdołano rozjuszzone zwierzę ubezwładnić. (ok)

— STATYSTYKA RYBNIKA. Z końcem ub. miesiąca Rybnik liczył 25.632 mieszkańców. Przybyło w sierpniu 240 osób, a ubyło wskutek wyjazdów 161. Pozatem powiększyła się liczba obywateli przez 47 urodzeń. Zgonów zanotowano w sierpniu 23. Od 1 do 30 września powinien się zgłaszać rocznik 1916 do biur magistratu w sprawach wojskowych

— DYŻUR APTEK W SIEMIANOWICACH pełni w niedzielę apteka „Górnico-Hutnicza”, przy ul. Sobieskiego. (mk)

Z sądu w Chorzowie

W ub. piątek zasiedli na ławie oskarżonych Sądu Grodzkiego w Chorzowie, Wilhelm Poliwoada oraz Ernest Himler, zamieszkali w Świętochłowicach. Obydwaj w dniu 25 lutego r. b. w Świętochłowicach skradli 3 worki jęczmienia na szkodę niejakiego Józefa Dąbrowskiego, zam. w Opatowie, w woj. kieleckim. Sąd zasądził osk. Poliwoadę na 8 miesięcy, zaś osk. Himlera na 6 miesięcy więzienia.

Stefan Odrobny, zam. w Katowicach, zasiedział na ławie oskarżonych za to, że w dniu 13 grudnia ub. r. wyłudził od szewca Jana Janaszka w Chorzowie parę butów oraz 16 zł. gotówką. Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy więzienia.

Za kradzież roweru na szkodę niejakiego Soblika, zam. w Paniowach, w pow. Pszczynskim, odpowiadał przed tym sądem Alfons Rittau, zam. w Świętochłowicach. Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy więzienia. (ok.)

Do Kalwarji Zebrzydowskiej

Na uroczystość Podniesienia Krzyża św. i Matki Boskiej Bolesnej urządza Liga Katolicka w Katowicach w dniach od 13—16 września ogólną - śląską pielgrzymkę do Kalwarji Zebrzydowskiej.

Program uroczystości przewiduje m. in. procesję ze świecami z Wzgórza Ukrzyżowania do kościoła klasztorowego w godzinach wieczornych. Tym razem uroczystości te są przeznaczone tylko dla Ślązaków, pożądanym więc byłoby, aby Ślązacy wzięli jaknajliczniejszy udział. Pociąg pielgrzymkowy wyjedzie z Chorzowa I i zatrzyma się na stacjach Hajduki, Katowice, Szopienice, Mysłowice i Imielin. Cena biletów łącznie z wydatkami na nabożeństwa i t. d. wynosi tylko 6,— zł.

Zgłoszenia do dnia 6 września br. przyjmuje Liga Katolicka, Katowice, ul. Piłsudskiego 58, tel. 313-30, i Urzędy parafjalne.

Człowiek - zwierzę

Na ul. Granicznej w Chorzowie w Dz. II, niejaki Józef Pietrek, zamieszkały w Chorzowie przy tej samej ulicy, pobił 6-letnią Lucję Nocoń, zam. przy ul. Granicznej 4, do tego stopnia, że złamał jej obie nogi. (ok)

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

KINA W ZAGŁĘBIU:
SOSNOWIEC. Zagłębie: „Dama od Maxima”. Palace: „Na ulicy”. Eden: „Nocny lot”. Momus: „Hrabia Zarow”.

BĘDZIN. Nowości: „Sobowót”. Światowid: „Sztuka życia”. Apollo: „Pieśniarz Warszawy”.

— MOSZEK GRYZGRYN z Czeladzi dźwigając wóz, potknął się tak nieszczęśliwie, że złamał dwukrotnie nogę.

— ŻYWA POCHODNIA. Tauba Rotholtz, 50-letnia żydówka w Sosnowcu, Targowa 12, która spowodowała pożar i zapalenie się na niej odzieży, wskutek ciężkich ran, zmarła w szpitalu.

— „SATURN” NIE CHCE PŁACIĆ. Wśród rolników czeladzkich panuje ogromne rozgorzenie na zarząd kop. „Saturn”, który dotąd nie wypłacił należnego rolnikom korcowego, mimo, że termin mijał już 1 lipca br. Rolnicy mają skierować zażalenie do władz.

— STREJK STOLARZY. 7 bm. na konferencji w inspektoracie pracy rozpatrzone będą żądania strejkujących stolarzy w Będzinie, którzy żądają podwyżki płac.

— BABCOCK REDUKUJE. Fabryka Babcock w Sosnowcu na przeciąg 2 miesięcy redukuje 27 ludzi.

— FURMANKA DO PALESTYNY. W ub. czwartek wśród ogromnego entuzjazmu żydów z Wolsbromia na dwóch furmankach, wyjechała grupa młodych żydów z towarzyszkami, która w ten sposób chce dotrzeć do Palestyny.

— W SOSNOWCU aresztowano złodziei Wiktora Wimorczyk, Jana Wójcika, Stanisława Klase i Zofię Klich.

— DUBELTÓWKA NA STRYCHU. — Na strychu domu nr. 48, przy ul. Gawrońce w Czeladzi, policja znalazła dubeltówkę, skradzioną p. W. Beserowi, przez Szczepana Mar-muzeka.

Czarni niewolnicy w Zagłębiu Dąbrowskiem

Rozpaczliwa skarga robotników kop. „Małgorzata” w Będzinie

Przed kilku dniami zaledwie donosiliśmy o strasznych stosunkach na kop. „Małgorzata” w Będzinie, a już znowu zmuszeni jesteśmy zwrócić uwagę czynników oficjalnych na gospodarkę właścicieli tej kopalni, wielce krzywdzącą robotników.

Kopalnia „Małgorzata” należąca do pp. Załmy Stawskiego i Wolfa Ericha nie uznawała nigdy żadnych umów zbiorowych, to też robotnicy, traktowani byli jak czarni niewolnicy. Nie

korzystali nawet z minimum tych praw i przywilejów, jakie mają jeszcze ich koledzy, w innych kopalniach, nie też dziwnego, że położenie ich było okropne.

Stosunkami w „Małgorzacie” zainteresował się wreszcie inspektor pracy i zmusił właścicieli do zawarcia umowy zbiorowej, zapewniającej robotnikom urlopy, wysokość płac, 8 godzinny dzień pracy itp.

Zdawało się, że teraz wreszcie sto-

sunki nieco polepszą się, a biedni robotnicy odetchną. Jak się okazuje jednak, właściciele nie respektują zawartej umowy, bo nie płacą należności za pracę. Mimo dużych zaległości, robotnicy nie otrzymują nawet bieżących, nędznych płac, to też, z rodzinami przymierają głodem. Zrozpaczeni jeszcze raz zwracają się do władz o pomoc, skarżąc się na swą tragiczną dolę.

Bezrobotni budują katedrę śląską

Ofiarna praca i pomoc

Zakrojona na większą skalę akcja zatrudnienia bezrobotnych przy budowie katedry w Katowicach w ostatnim czasie może poszczycić się całym szeregiem sukcesów. Budowa katedry, dzięki energii komitetu, postępuje w szybkim tempie naprzód, a kierownictwo budowy jest bardzo zadowolone z wydajności pracy ochotników.

W ciągu ostatnich 13-tu tygodni, wyrosły mury katedry, aż do podłogi, nie licząc robót ziemnych.

W ciągu 6 okresów pracy, ochotnicy zatrudnieni przy budowie, dokonali wprost cudów w pracy. Pokazali oni mianowicie, jak się buduje Katedrę i pokazali, jak można ofiary składać na tak wspaniały i zbożny cel. Ci, którzy zakonczyli turnus okresowej pracy, odchodzili z placu budowy z żalem i ze łzami w oczach, w nadziei, że na przyszły rok znowu zawezwie ich komitet do pracy. Bez tej ofiarnej pracy, sprawa budowy Katedry z powodu braku funduszy nie byłaby się posuwała naprzód.

Komitet budowy, zwraca się do ogółu społeczeństwa z gorącą prośbą o dalszą ofiarność i pomoc. M. in. brak w kaplicy, gdzie odbywają się codziennie modlitwy, różnych rzeczy, jak krzyża, świeczników, obrazków i t. p. W świetlicy robotniczej brak radia, oraz innych rzeczy rozrywkowych. Komitet apeluje do serc ofiarodawców, by zechcieli usunąć wspomniane braki.

Obecnie w 7-ym okresie pracy przy budowie Katedry zatrudnieni są ochotnicy z dekanatu Rudzkiego. Ogółem zgłosiło się z tego dekanatu 190 ochotników, jednak, wobec braku miejsca przyjęto tylko 110 robotników, a mianowicie: z Chorzowa II. (parafia św. Barbary) 50, z Lipin 25, z Rudy (parafia św. Józefa) 15, z Nowego Bytomia 10, z Gdułi 5 itd.

Wśród tej ofiarnej załogi ochotniczej, panuje przy pracy wielki entuzjazm. Ochotnicy pracują w pocie czoła, z uśmie-

chen na twarzy, wynoszą cegły na wysokie mury budującej się katedry.

Godnym pochwały jest fakt, iż robotnicy i urzędnicy kop. „Maks“ w Michałowicach, dowiedziawszy się o ofiarności bezrobotnych, pracujących bezinteresownie przy budowie katedry, zadeklarowali, poczynając od 1 czerwca b. r. dobrowolne składki na budowę katedry, aby tym sposobem umożliwić komitetowi częściowe pokrycie kosztów, związanych z wyżywieniem ochotników, pracujących na budowie. Zawiadowca na kop. „Maks“ zakomunikował komitetowi, że składki te, przekazane będą komitetowi każdego 15-go, za pośrednictwem urzędu parafialnego w Michałowicach. Załoga tej kopalni zwraca się na tej drodze do załogi kop. „Richter“ i innych zakładów, o analogiczne dobrowolne opodatkowanie się.

W tych dniach komitet budowy katedry otrzymał od jednego z ochotników z Rydułtów serdeczny list, z którego wynika, że ochotnicy ci są bardzo przywią-

zani do pracy przy budowie katedry. List ten brzmi:

„Ponieważ pragnąłbym, jako bezrobotny znowu pracować przy budowie katedry, gdyż mi się tam bardzo podobało, więc proszę pokornie, aby mi Ks. Dyrektor napisali, czy mógłbym przyjechać na dwa miesiące do pracy. Może mógłbym zostać przydzielony do jakiej grupy z innej grupy, z innej parafii, z której się może kto wycofał“.

Komitet budowy, ochotnikom temu, p. Sedlaczkiowi, niestety musiał odpowiedzieć odmownie, ponieważ liczba miejsc pracy na budowie jest ściśle ograniczona.

W związku z pracami budowlanymi, Śląski Urząd Wojewódzki zawiadomił, jak nas informują, pp. starostów i burmistrzów na Śląsku, że wyraża zgodę na zatrudnienie bezrobotnych przy budowie katedry, w celu odpracowania, otrzymanego wsparcia i polecił wydać podległym sobie K. U. P. P. na Śląsku, odpowiednie zarządzenia.

Zatrucie mięsem

Jak już donosiliśmy, rodzina Józefa Kłyty, zam. w Drogobyczu, gmina Kamienica, pow. Lublinieć, składająca się z 6-ciorga osób, po spożyciu mięsa zachorowała. Kłyta i dzieci wyzdrowiały, zaś Klytówą odstawiono do szpitala w Koszęcinie, gdzie w międzyczasie zmarła.

Przeprowadzone dochodzenia policyjne wykazały, że Kłyta nie zakupił mięsa na targu w Szarleju, jak to pierwotnie zeznał, lecz ubił z konieczności z powodu choroby swoje własne cięło, którego mięso wszyscy spożyli na obiad.

Odpowiedni materiał z dochodzeń przekazano prokuraturze. (P. g.)



Ks. Pszczyński zagranicą

„Der Deutsche in Polen“ donosi, że ks. Pszczyński przebywa obecnie w Anglii, oraz, że wszelkie jego kroki w związku z ostatnimi zarządzeniami władz skarbowych w Polsce czynione są z Londynu. Wspomniany tygodnik informuje, że ks. Pszczyński prawdopodobnie założy w najbliższym czasie sprzeciw w sprawie ostatnich zarządzeń władz skarbowych.

Wyrok Sądu Okr. Cywilnego w Katowicach

w sprawie: „Hydronitro“ contra książe Pszczyński

W sobotę Sąd Okr. cywilny w Katowicach ogłosił wyrok w sprawie cywilnej z oskarżenia genewskiej firmy „Hydronitro“ przeciwko ojcu i synowi księżetom Pszczyńskim. Wyrok ten ma następujące brzmienie: Nie jest spornem, że firma „Amonium A. G.“ zawarła z powódką umowę o dostarczenie licencji itd. dla firmy „Oswag“ i „Stiwag“ i że powódce z tego tytułu przysługują roszczenia. Powódka w obecnym procesie skierowała te roszczenia przeciwko pozwanym. Żądanie powódki jest z następujących powodów uzasadnione:

I. Członkowie zarządu „Amonium“ A. G., a częściowo także „Stiwag“ i „Oswag“ A. G. dopuścili się przez świadome działanie na niekorzyść wierzycieli czynów niedozwolonych z § 312 kodeksu handlowego, a mianowicie spowodowali, że kapitał akcyjny w tych towarzystwach nie został wpłacony, że przez zawieranie umowy, która przy należytej rozprawie musiała według normalnej kalkulacji doprowadzić do ogromnych strat dla tych firm. Zarządy tych towarzystw

działały na zlecenie pełnomocnika pozwanych, d-ra Ebellinga, o którym pozwani wiedzieć musieli, wobec czego są odpowiedzialni za działalność przestępczą swego pełnomocnika i zarządów towarzystw wyżej wymienionych.

II. Z listu d-ra Ebellinga, pełnomocnika pozwanych, jakoteż zeznań d-ra Gubsera i d-ra Breslauera, wynika, że dr. Ebelling, jako pełnomocnik pozwanych, pertraktował w ich imieniu o zawarcie umowy z powódką, wzgl. z N. E. S. (Nitra) a po przystąpieniu d-ra Neumeiera do spółki z pozwanyymi wyraźnie oświadczył powódce: „Für uns wird die Amonium A. G. den Vertrag zeichnen“. Interpretując więc zgodnie słowa pełnomocnika pozwanych, musi się dojść do przekonania, że w stosunkach wewnętrznych między pozwanyymi i Neumeierem z jednej strony, jedynie zobowiązaniem miały być strony pertraktujące, a jedynie na zewnątrz ze względów podatkowych i innych miała „Amonium“ A. G. jako kontrahenta powódki występować.

III. Wobec powyższych pertraktacji

między d-rem Ebellingiem a powódką miała ta ostatnia mocodawców d-ra Ebellinga łącznie z d-rem Neumeierem za swych kontrahentów uważać. Ci ostatni byli przeto zobowiązani zwrócić wyraźnie powódce na to uwagę, że Amonium A. G., pozbawiona własnych kapitałów, pozostająca pod zarządem osób, kierujących się ściśle wskazówkami d-ra Ebellinga, będzie właściwym jej kontrahentem z wykluczeniem pozwanych. Wniosek pozwanych o ponowne przesłuchanie d-ra Ebellinga na fakt, że wyraźnie zwiadcza na to uwagę d-ra Breslauera, ówczesnego zarządcy powódki, iż jej kontrahentem ma być Amonium A. G., sąd odmówił, gdyż dr. Ebelling, przesłuchany jako świadek w obecności syndyka pozwanej d-ra Hochheisera i zastępcy procesowego pozwanej niczego w tym kierunku nie zeznał, a wniosek pozwanych zmierzający jedynie i widocznie ku przewleczeniu sprawy.

Skoro orzeczenie co do wysokości kosztów, nie dojrzało do rozstrzygnięcia, należało powyższy wyrok wstępny, co do zasady, wydać. Pretensje powódki w zasadzie uznaje się za słuszne, a równocześnie co do kosztów, pozostawia się wyrokowi końcowemu.

Karambol motocykla z rowerem

W dniu 30 u. m. motocyklista Maksymilian Cierpiot, zam. w Nowym Bytomiu w czasie wymijania najechał na rowerzystę Augustyna Staniaka, zam. w Łagiewnikach, w pow. Świętochłowskim. Rowerzysta spadł z roweru i odniósł poważne okaleczenia na głowie. Skutkiem nagłego zatrzymania motocyklu, jadącego w przyczepce Jerzy Kopka z Chebzia wypadł z siedzenia i uderzył głową o kamień. Odstawiono go do szpitala. Winę wypadku ponosi motocyklista, który nieostrożnie wymijał rowerzystę. (ok.)

Strzały w lesie

Na terenie lasów ks. Pszczyńskiego w Krasowach, w pow. Pszczyńskim, jeden z gajowców zauważył dwóch osobników zajętych ścinaniem drzewa. Obaj poczęli uciekać, co widząc gajowy, strzelił w ich kierunku, raniąc niejakiego Franciszka Bieckiego, zam. w Krasowach. Biecki otrzymał postrzał w obie nogi. Drugi osobnik natomiast zbiegł. (ok.)

Śmiała kradzież w Banku Polskim

w Sosnowcu

W sobotę około godz. 12 w południe w oddziale Banku Polskiego w Sosnowcu dokonano śmiałej kradzieży przy okienku kasowym.

Kierownikowi szkoły p. Kędzierskiemu, który podejmował pieniądze na wypłatę dla wszystkich nauczycieli w całym Sosnowcu w kwocie 51.000 zł., skradziono pieniądze w czasie po-

bierania. 31.000 zł. znajdowało się w bilonie.

Zarządzony pościg narazie nie dał żadnego rezultatu. Nauczycielstwo otrzymało jednak pensję.

Kierownik Kędzierski pobierał pieniądze dla nauczycieli od roku 1918. Kradzież wywarła na nim wielkie przygnębienie.

Votum zaufania dla sen. Panta

Protest przeciw rezolucji bojkotowej

W tych dniach w związku z deklaracją Centralnego Wydziału Zw. Niemców w Polsce, nakazującą bojkotowanie przewodniczącego niemiecko-chrześcijańskiej partii ludowej, senatora dra. Panta, odbyło się posiedzenie zarządu głównego niemiecko-chrześcijańskiej partii ludowej, na którym sen. dr. Pantom wyrażono jednomyślnie votum zaufania. Równocześnie zarząd tej partii zaprotestował bardzo energicznie przeciwko deklaracji Wydziału Zw. Niemców, stwierdzając, że wobec tej uchwały Wydział Centralny przestał być generalną reprezentacją Niemców w Polsce.

Organ sen. dra Panta, omawiając bojkotową deklarację Wydziału Centralnego, stwierdza, że kwalifikuje ona dostatecznie autorów jej. Wspomniany organ stwierdza, że Wydział Centralny w ten sposób odgrywa obecnie już tylko rolę reprezentacyjną pewnej grupy partynopolitycznej w obozie niemieckim i, że z tego jego kroku olbrzymia większość Niemców w Polsce, którzy ustosunkowali się już od dawna lojalnie do Państwa polskiego, wyciągnie ostateczne i nieublagane konsekwencje.

W związku z powyższym organ sen. dra Panta zapytuje się dra. Ulitzę, czy uczynił, gdyby organ katolików niemieckich umieścił rezolucję, stwierdzającą, iż „Kattowitzer Zeitung“ od szeregu lat obraża do głębi uczucia katolickie Niemców w Polsce i, że wskutek tego pismo to uniemożliwia jakakolwiek współpracę z posłem d-rem Ulitzem po-

krywającym to stanowisko i odpowiedzialnym za wszelkie polityczne enuncjacje „Kattowitzer Zeitung“? Równocześnie organ sen. Panta przypomina, że nie tak dawno zresztą temu nawet niedonolcony „Oberschlesischer Kurier“ musiał ostro zaprotestować przeciwko napęściom „Kattowitzer Zeitung“ na uczucia katolickie Niemców w Polsce.

Śmierć w 33-metrowej przepaści

Tragiczny wypadek w „biedaszybie“ pod Sosnowcem

I bm. na terenach Tow. Sosnowieckiego miał miejsce wypadek strasznej śmierci bezrobotnego Marjana Robaka, 18-letniego młodzieńca, zam. w Klimontowie. Chłopak z trzema kolegami pracował w „biedaszybie“. Krytycznego dnia — jak zwykle — przyszli wszyscy nad szyb i pierwsze-

go zaczęli spuszczać w wiadrze w podziemia Robaka.

Już na głębokości kilku metrów nieszczęśliwy poczuł gaz i stracił przytomność.

Niezwykły stan kolegi zauważyli znajdujący się na powierzchni i zaczęli szybko ciągnąć wiadro do góry.

Pod samą powierzchnią jednak pro-

wizyjna winda przechyliła się, a bezprzytomny młodzieniec runął w 33-metrową przepaść, ponosząc śmierć na miejscu. Koledzy nie mogli mu nawet pośpieszyć z pomocą, bo w szybiku czyhała na nich śmierć.

Kolumna ratunkowa w maskach gazowych zdołała wydobyć zwłoki zabitego

Pamiętaj o powodzianach

Mieczennica w Koronie

44)

Księżyc świecił teraz jasno i zdaleka już można było widzieć pochylone pod ciężarem postacie, wchodzące zwolna na skały. Była to najciężniejsza część drogi. Lejbuś, uwolniony z więzów, musiał iść z przemytnikami.

Nie wiedział on nic jeszcze o przybyciu Diany, ale ponieważ sanki trzeba było zostawić na dole, przeto rad nie rad, musiał iść z innymi. On sam też nieustannie poruszał ustami, przeklinał najokropniej świat cały i przysięgał sobie wyrzucić, że nigdy już nie zjedzie z drogi uczciwości.

Ale pomimo to wiedział, że trudno mu będzie przysięgi dochować.

Teraz stanęli na górze, Basza podniósł rękę i wszyscy stanęli.

W dolinie zupełna panowała cisza.

Basza wyjął rewolwer i spuścił się sam w wąwóz, a bystre jego oczy, przywykłe do ciemności, daremnie szukały czegoś podejrzanego.

Znów poruszenie ręką i przemytnicy szli dalej.

Djana spostrzegła teraz Lejbusia.

— Piękne rzeczy! — zawołał żyd, ujrawszy ją. — Jaki ten Basza gwałtowny! Myślał, że mój zdrajcą, a ja przecie pragnę nie wiem jak, aby szczęśliwie i zdrowo przeszedł przez granicę. Ale ja nie chcę potem mieć z nim nic do czynienia.

W tej samej chwili padł strzał.

— Zdrada! Zdrada! — krzyknął przerażającym głosem Basza.

Teraz powstało straszne zamieszanie.

Zdawało się nagle, że skały ożyły. Ciemne postacie biegały tu i tam i błyszczące lufy flint zwróciły się ku przemytnikom.

— Poddajcie się! — zawołał Karol. — Wszelki opór jest tu daremny.

Djana zbladła jak ściana. Cała krew spłynęła jej do serca na dźwięk tego głosu, którego tutaj usłyszeć wcale się nie spodziewała.

— Mamy się poddać? — krzyknął Basza dziko. — Nie, baronie Frascatti, będziemy walczyć do upadłego.

Przemytnicy rzucili w oka mgnieniu towary, utworzyli z worków rodzaj barykady i dobyli strzelb.

Teraz rozpoczęła się walka na dobre.

Dwóch żołnierzy padło natychmiast ugodzonych śmiertelnie. Przemytnicy, zaśloneci workami, strzelali celnie i czuli się dosyć bezpiecznymi.

— Uciekaj pani! — szepnął Basza Djanie. — Z drugiej strony skał stoją saniem Lejbusia. Ja wiem, że nie chciałaś nas zdradzić. Oszukano cię...

— Nie! — odrzekła Diana spokojnie. — Zostanę z wami i będę z wami walczyć!

Wyjęła z kieszeni mały rewolwer i poszła za Baszą.

Lejbuś, posłyszawszy o saniach, skulił się jak kłębek i pobiegł w kierunku skał, ale zanim zdążył uciec kilka kroków, padł strzał i żyd z przeraźliwym krzykiem stoczył się w przepaść. Była to trzecia ofiara tej nocy.

Żołnierze zwrócili się teraz w bok i z tej strony zaczęli przemytników. Wynik walki nie pozostawiał żadnej wątpliwości, bo chociaż chłopci dzielnie się bronili, to wkońcu jednak musieli ulec przemocy wojska. Strzał padał za strzałem, a krzyki i jęki ranionych i umierających rozlegały się wokoło.

Karol stał na czele swego oddziału, nieustraszony i spokojny.

Basza wycelowawszy rewolwer na niego, syknął przez zęby: „idź do piekła nędzniku”.

Ale w tejże chwili uchwycił ktoś jego ramię i kula utknęła w drzewie.

— Dzięki Bogu! — zawołała Djana głośno. — Karol poznał jej głos i zdradzał.

Basza pozieleniał z wściekłości.

— Mam jeszcze jedną kulę — syknął — i tobie ją przeznaczam, zdrajliwa żmijo. Zdradziłaś nas. Masz twoją zapłatę!

Ogień błysnął, huk ostatniego strzału rozległ się w wąwozie i Djana upadła.

W następnej chwili rzucił się Karol ku niej, ujął ją w silne ramiona i cofnął się szybko za drzewa, Basza tymczasem, korzystając z tego, uciekł pomiędzy skały i zniknął, jak gdyby się był w ziemię zapadł.

W kilka minut później pędziły konie Lejbusia drogą ku Osternie, a na saniach siedział teraz już hrabia Barin.

W wąwozie pod Dwoma Dębami leżało jedenastu przemytników zabitych i zastrzelony żyd Lejbuś, któremu kula głowę roztrząsała. Tylko trzech przemytników i Basza zdążyli się uratować ucieczką.

Ale i kilkunastu żołnierzy poległo w tej walce.

Noc tę nazywają dotąd przemytnicy „K r w a w a n o c ą”!

ROZDZIAŁ XXIV

Karol złożył Djanę pod rozłożystym drzewem na swoim płaszczu i zajął się trzeźwieniem zemdlonej.



W następnej chwili rzucił się Karol kuniej i ujął ją w silne ramiona

Kula przeszła tylko jej ramię, rana więc nie była niebezpieczną, a zemdlenie było tylko wynikiem przestraszenia i bólu.

— Przecucie nie omyliło mnie! — myślał Karol, patrząc z zachwytem na jej białą, śliczną twarzyczkę. — Ona jest współniczką przemytników! Ach, to okropne!

W tejże chwili otworzyła Djana oczy.

— Gdzież jestem? — szepnęła. — Śniło mi się, przemytnicy, kule...

— To nie sen, księżno! — przerwał Karol szorstko. — Pani jesteś raniona! Walczyłaś z przestępcami, jesteś ich współniczką i chciałaś ich ostrzec!

Djana podniosła się szybko.

— A chociażby i tak było — zawołała dumnie, — to pan moim sędzią nie jesteś! I ja nie mam obowiązku zdawać panu rachunku z mego postępowania! Każ pan mnie aresztować, uwięzić, ale na żadne pytanie nie otrzymasz odemnie odpowiedzi!

W sercu Karola ciężka toczyła się walka pomiędzy obowiązkiem a miłością. Powinnością jego było aresztować księżną i odstawić ją do więzienia do Krakowa.

Ale serce sprzeciwiało się temu!

„Może być”, myślał, „że nikt jej nie widział walczącej z nami! W takim razie mogę ją ocalić!”

— Cóż to, wahaś się pan?! — zawołała Djana. — Każ mnie okuć w kajdany! Może się pan litujesz nademną, co? Ale ja litości pana nie potrzebuję. Wiem, że pogardzasz mną!

— Księżno! — szepnął Karol wzruszony. — Jest jedyny sposób ratowania cię! Za lasem stoją moje saniem. Uciekaj. Szczepan zawiezie cię

do Krakowa! Tam jesteś bezpieczną! Napiszę kilka słów do Szczepana...

— Dziękuję panu, panie Karolu!

— Nie potrzebujesz mi pani dziękować! Nie czynię tego dla księżnej Bassano, tylko dla pamięci tej, do której tak bardzo jesteś podobną!

Ale zanim zdążył Karol wręczyć Djanie kartkę, otoczyli ich żołnierze.

— Dobrze, żeś pan schwycił tego młodego łotra! — rzekł oficer, wskazując na Djanę. — Jest to jedyny nasz jeniec, reszta uciekła. Przeklęta banda!

— Gdzie zostawimy go tymczasem? — zapytał sierżant. Na dworze za zimno mógłby nam zmarznąć a szkoda by go było o tyle, że nie powiedziałby nam nazwisk tych przemytników, którzy uciekli. Potrzebnyś nam ptaszku! Zresztą więzienie oddawna na ciebie czeka!

Karol był przekonany, że teraz już Djana jest zgubiona, bez ratunku! Bronić nie mógł jej i serce mu się krwawiło na myśl, co się stanie z tą piękną wytworną kobietą!

Karol udał się czempredzej na skraj lasu, gdzie stał jego powóz i wyjął z pod siedzenia małe zawiniątko, bez którego Djana nigdy nie wyjeżdżała. Co w niem było, tego nikt nie wiedział!

Potem kazał Szczepanowi jechać pod Samotną Jodłę i czekać tam na niego, sam zaś wrócił do lasu i bocznymi ścieżkami doszedł do starej chaty.

— Idę badać więźnia, — rzekł do żołnierzy, — może powie mi nazwiska przemytników!

Żołnierze cofnęli się i Karol wszedł do izby.

— Masz pani zawiniątko! — szepnął, wyjmując je z pod płaszcza. — A cóż dalej?

— Dziękuję panu za tę przysługę! — odrzekła Djana z uśmiechem. — Nie pożałujesz tego! Czy drzwi zamknięte na klucz lub na rygiel?

— Nie, bo ani klucza ani rygla nie mają, ale na progu stoi dwóch żołnierzy. Ucieczka niemożliwa!

— Zobaczmy. Idź pan teraz do Samotnej Jodły. Jeżeli za pół godziny nie stanę tam, to znak, że plan mój nie powiódł się i że zostałam zabita. Bo do uciekających wolno strzelać!

— Księżno! Jaka okropna myśl!

— Bywaj zdrow, Karolu! — szepnęła drżącym głosem. — Może cię jeszcze raz zobaczę... Odejdź pan teraz...

Karol ucałował w milczeniu jej rękę i wybiegł z chaty.

Zaledwie Djana została samą, rozpakowała zawiniątko, i wyjęła skromną płócienną spodniczkę oraz szary, krótki kabacik. Było to ubranie prostej robotnicy.

Potem zdjęła czamarkę i pantalon, wzięła w ręce kobiece suknie, a wzięwszy kilka tyczek stojących w kącie izby, ustawiła z ich pomocą figurę, przypominającą straszdyło na wróble, ustawiane na polach.

Teraz zbliżyła się cichutko do drzwi i uchyliła je lekko, a ujrawszy obydwóch żołnierzy, odwróconych plecami do progu, wysunęła się z izby, i zamknęła szybko drzwi za sobą.

W tejże chwili obrócił się jeden z żołnierzy.

— Hej, kto tam! — krzyknął. — Skąd ona się tu wzięła? Czego chcesz? Tam wejść nie wolno!

Djana tego właśnie sobie życzyła. Żołnierze mieli myśleć, że przyszła, a nie, że wyszła z izby. Z pokornie złożonymi rękami zbliżyła się do nich.

— Ach! — rzekła smutnie. — Słyszałam, że mój narzeczony uwięziony. Czy nie mogłabym go zobaczyć?

— Nie, wynoś się natychmiast! Szkoda takiej ładnej dziewczyny dla przemytnika! Poszukaj sobie prędko innego, bo tego tak prędko nie zobaczysz! Jak on się nazywa?

— Adolf Hernal!

Djana przyszła na myśl nazwisko jednego z jej lokai w Petersburgu i w braku innego wymieniła je.

— No, idź teraz, moje dziecko! — rzekł żołnierz łagodnie. — Nie możemy ci pozwolić zobaczyć twego Adolfa!

Djana zakryła twarz rękami i zwolna poszła w las. Gdy się jednak oddalała od chaty tak, że żołnierze już jej dojrzeć nie mogli, poczęła biec, ile sił starczyło.

— O Boże, dzięki Tobie! — szepnęła. — Jestem ocaloną! Jestem wolną! Zerwałam nietylko więzy, jakie dziś na mnie nałożono, ale i te, które noszę od kilku lat! Odgrywałam rolę robotnicy i stanę się nią teraz naprawdę. W bogactwie stałam się współniczką zbrodniarzy, w ubóstwie stanę się uczciwą i kierować się jedynie będę głosem sumienia!

(Ciąg dalszy nastąpi)

Polska wypowie traktat o mniejszościach narodowych w razie nieprzyjęcia wniosku polskiego

Z Warszawy donoszą:
Minister Spraw Zagranicznych Beck przyjął w czwartek ambasadora francuskiego w Warszawie Laroche'a.
Jak utrzymują na konferencji tej ambasador francuski notyfikował ministrowi Beckowi sprawę wstąpienia Rosji do Ligi Narodów. Wedle informacji, pochodzących ze źródeł francuskich, minister Beck nie zgłaszał przeciwko temu żadnych zastrzeżeń, miał atoli zaznaczyć, że odniesie się do rządu Rosji sowieckiej z zapytaniem, jak normuje swoje stosunki do traktatu o mniejszościach narodowych.
Wedle tych informacji z kół francuskich, rząd polski czyni starania w kierunku rozpowszechniania i rozszerzania obecnie obowiązującego traktatu o mniejszościach narodowych na wszystkie państwa, zamieszkałe przez poszczególne mniejszości narodowe. Gdyby te starania, których jawnym wyrazem będzie wniosek polski, złożony w Lidze Narodów na wrześniowej sesji Ligi Nar., nie miałyby być uwieńczone powodzeniem, rząd polski zmuszony będzie złożyć deklarację, że uważa traktaty o mniejszościach narodowych za nieobowiązujące.
Stanowisko rządu polskiego ma opierać się na tem, że traktat wersalski o mniejszościach narodowych stanowił dotychczas jedynie platformę dla Niemiec,

do występowania przeciwko Polsce, nie zapewniając Polsce możliwości występowania w obronie mniejszości polskich, zamieszkałych na terenie innych krajów.

Wiadomość powyższą, która ze zrozumiałych powodów trudną jest do sprawdzenia, notujemy z obowiązku ściśle dziennikarskiego.

Dobre wyniki polskich lotników w próbach szybkości i rozruchu

Warszawa, 1. 9. Tel. wł.
W sobotę rano skutkiem silnej burzy musiało odłożyć dalsze próby szybkości minimalnej na popołudnie. Poniżej podajemy tabelkę wyni-

ków nieoficjalnych wczorajszej próby szybkości minimalnej. Wyniki te wymagają zatwierdzenia przez międzynarodową komisję sportową.

Pilot	Platowiec	Klm. godz.	Punktów
Anderle (Czechosłowacja)	RWD-9	55.25	79
Ambrus (Czechosłowacja)	Aero-200	55.88	76
Stein (Niemcy)	Klemm-36	58.57	66
Karpiński (Polska)	RWD-9	59.42	62
Buczyński (Polska)	RWD-9	59.77	60
Gedgowd (Polska)	PZL-26	60.65	57
Kreuger (Niemcy)	Klemm-36	65.66	37
Fräncke (Niemcy)	Messerschmidt	66.62	33
Wincenti (Włochy)	PS-1	68.57	23
Mac Pherson (Polska)	Moth	70.30	18

Jak widzimy z wyników próby naogół polscy piloci spisali się dzielnie i zajęli lepsze miejsca niż Niemcy. Charakterystycznym jest fakt, że samoloty, posiadające dużą szybkość, zajęły w próbie minimalnej szybkości miejsca dalsze.
Pozatem dokonali próby szybkości minimalnej jeden raz następujący piloci: Eberhardt (Niemcy), na Klemmie, osiągając 61.94 klm. godz., Bajer (Niemcy) na Fieselerze — 59.56

klm. godz., Florjanowicz (Polska) na samolocie RWD 9 — 59.30 klm. godz. i Skrzypiński (Polska) na samolocie RWD 9 — 59.58 klm. godz.
Piloci ci będą mogli powtórzyć dziś tę próbę, przyczem punktowany będzie najlepszy z wyników. Prawdopodobnie kilku pilotom pozwoli to na poprawienie wyników.

Wynik próby rozruchu

W próbie rozruchu komisja sportowa do już punkty. Oto oficjalny wynik próby rozkonała sprawdzania 17 samolotów, ustalając ruch:

Pilot	Platowiec	Punktów
Osterkamp (Niemcy)	Messerschmidt	24
Hirh (Niemcy)	Fieseler	24
Zeindemann (Niemcy)	Fieseler	24
Hubrich (Niemcy)	Fieseler	24
Pasewald (Niemcy)	Fieseler	24
Kreager (Niemcy)	Klemm	24
Zacek (Czechosłowacja)	Aero-200	24
Bajan (Polska)	RWD-9	24
Płoczyński (Polska)	RWD-9	24
Dudziński (Polska)	PZL-26	20
Grzeszczyk (Polska)	PZL-26	20
Balcer (Polska)	PZL-26	20
Włodarkiewicz (Polska)	PZL-26	20
Francois (Włochy)	PS-1	16
De Angeli (Włochy)	Brera-42	16
Tessore (Włochy)	Breda-39	16
Sanzin (Włochy)	Breda-39	16

Jak widzimy najlepsze wyniki w próbie rozruchu odniosły polskie samoloty RWD-9, oraz samoloty niemieckie. Najmniej punktów uzyskali samoloty włoskie.

Próby rozkładania i składania

Następnie rozpoczęły się próby rozkładania i składania samolotów. Ustawiono bramkę o wysokości 3 i pół metra i szerokości 4 i pół metra, przez bramkę tę przesuwały się samoloty. Im mniejszą bryłę stanowił złożony samolot, tem większa była punktacja. Punktowanie jest podwójne, co do właściwości konstrukcyjnych, a więc, czy składanie maszyny odbywa

się przez odjęcie skrzydeł, umocnienie ich do kadłuba na czas transportu, co daje zero punktów, czy też przez złożenie skrzydeł za pomocą obrocenia ich dookoła kilkunastu osi, co daje 6 punktów. Najwyższe punktowanie jest za złożenie skrzydeł przez obrót dookoła jednej osi. Za tego rodzaju urządzenie maszyny otrzymuje się 12 punktów. Ponadto punktuje się także czas, zużyty na rozłożenie i złożenie maszyny. Złożenie maszyny w przeciągu jednej minuty, daje 12 punktów. Przedłużenie tego zabiegu o każdą dalszą minutę, daje o jeden do dwa punkty mniej. Próba ta nie rozpo-
częła się punktualnie, gdyż wiatr utrudniał

Nowy biskup łódzki

Otrzymało z Rzymu wiadomość, że na miejsce zmarłego biskupa łódzkiego ks. Tymienieckiego, Ojciec św. mianował biskupem łódzkim ojca superiora ks. Stanisława Sopucha T. J. w Warszawie.

Pomoc dla samorządów

Komunanly fundusz zapomogowy samorządowy postanowił przyjąć z doraźną pomocą 11 samorządów powiatowych i miejskim związkiem samorządowym w województwie krakowskim. Pomoc przyznana zostanie dla tych samorządów, które skutkiem powodzi najwięcej ucierpiały posiadają zwiększone wydatki na naprawę zniszczonych dróg i mostów, a zmniejszone wpływy podatkowe, skutkiem osłabienia siły płatniczej ludności. Tytułem bezzwrotnej pomocy dla miejskich i powiatowych samorządów w wojew. krakowskim przeznaczono 1/4 tys. zł. Ponadto na pożyczki dla tych samorządów przeznaczono 505.000 zł. Pożyczki udzielane będą na warunkach ulgowych.

Otto Habsburg w Sztokholmie

Z Londynu donoszą:
W dniu 3 września ma przybyć do Sztokholmu arcyksiążę Otto Habsburg, który będzie gościem króla szwedzkiego, Gustawa i weźmie udział w polowaniu na jelenie.

manipulowanie przy maszynach. Dopiero o godzinie 13,30 polski pilot Dudziński zaryzykował próbę. Wypadła ona pomyślnie, gdyż rozkład maszyny zajął mu jedną minutę 35 sek., a złożenie jedną min. 45 sek. Przypuszczalnie jego aparat otrzyma 12 punktów za złożenie skrzydeł przy obrocie dookoła jednej osi.

Próby startu i lądowania

O godz. 4-tej popołudniu na lotnisku młotowskim rozpoczęły się niebezpieczne próby startu i lądowania. Idzie o to, aby start i lądowanie było jak najkrótsze i jak najbardziej strome. Dla wykonania tej próby na lotnisku została ustawiona bramka wysokości 8 metrów. Chodzi o ustalenie wysokości, równą jednopiętrowemu budynkom, czy wysokim drzewom. Samolot musi wylądować jak najkrócej, przyszedłszy z nad bramki, oraz wystartować w kierunku na nią z jak najkrótszej odległości. Samolot nie może zawadzić kołami o bramkę. Jeżeli start czy lądowanie odbędzie się z odległości 250 m., zawodnik nie otrzymuje żadnych punktów. Za każde 5 m. poniżej tej normy przyznawane są 4 punkty przy starcie, przy lądowaniu po 6 punktów za każde 5 m.
Każdy zawodnik może powtórzyć trudną próbę dwukrotnie, liczony mu jest wynik lepszy.

Czesi i Polacy góra

W próbach składania i rozkładania samolotów ustalono następujące wyniki. Czech Wzaczek uzyskał 35 punktów. Drugie miejsce zajął lotnik czeski Anderle — 36 punktów, lotnik polski Dudziński uzyskał — 34 punkty, kapitan Gedgowd (Polska) — 34 punkty, lotnik Grzeszczyk (Polska) — 34 punkty, Balcer (P.) — 34 punkty, Włodarkiewicz (P.) — 33 punkty, Bajan (P.) — 36 punktów, Buczyński (P.) — 36 punktów, Florjanowicz (P.) — 36 punktów, Skrzypiński (P.) — 36 punktów.

Tragiczny krok bezrobotnych dobrze się zakończył

Z Warszawy donoszą:
W Tomaszowie, nad Pilicą, pod samochód inż. Kwaśniewskiego z Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu rzucili się dwaj mężczyźni. Okazało się, że byli to bezrobotni. Od dłuższego czasu bezskutecznie próbowali oni znaleźć pracę. Postanowili oni wobec tego popełnić samobójstwo w oczach inż. Kwaśniewskiego.
Gdy auto nadjechało, rzucili się pod koła z odległości kilku metrów. Szofer zdołał jednak zahamować, tak, że auto wpadło do rowu, jednakowoż obeszło się bez wypadku. Inż. Kwaśniewski, który wyszedł bez szwanku, postanowił dać obu zdesperowanym bezrobotnym pracę.

Kto wygrał?

Warszawa, 1. 9. Tel. wł.
W dniu dzisiejszym odbyło się ciągnięcie premijowej pożyczki dolarowej. Wygrane padły na następujące numery:
40.000 dolarów na nr. 1309366.
8.000 dolarów na nr. 1183270.
3.000 dolarów na nr.: 1472890, 12601, 495905.
1.000 dolarów na nr.: 755604, 45969, 926243, 1117377, 366390.
500 dolarów na nr.: 606817, 1366357, 43285, 383114, 474606, 7106699, 1244867, 430385, 233263, 1470430.

Humor

U LEKARZA.
— A więc pani mąż mówi we śnie? To są objawy chorobliwe, które postaram się usunąć jak najszybciej!...
— Ależ nie, panie doktorze! Czy nie mógłby pan coś poradzić na to, aby mój mąż mówił wyraźniej!...
A TO ZŁOŚLIWA!
Panna Sala i pan Moniusz, bawiąc na wycieczce, idą razem na spacer. W pewnym momencie przechodzą koło rynsztoka ciasnej uliczki, w pewnej zakazanej dzielnicy. Z rynsztoka unoszą się niezwykle przykre zapachy.
Moniusz rzuca lekką, ale znaczącą uwagę:
— Ach, jak tu czuć!
Na to panna Sala po-błażliwie:
— Panie Moniusz, niech się pan nie tłumaczy!

RÓŻNICA.
— Czy łowienie ryb na wędkę znudziło pana, że łowiąc ryby, czyta pan jednocześnie książkę?
— Wprost przeciwnie. To ta książka mnie tak nudzi, że czytając ją, łowiąc jednocześnie ryby na wędkę!

— Czy to nie straszne, proszę pani, że nie mogę dowiedzieć się niczego od tego człowieka o Conie?
— Tonio wie napewno, co się z nim stało! — odpowiedziała tancerka. — Czemu nie zapytała się pani jego?
— Nie widziałam pana Perelli od chwili, kiedy zapukał do mojego pokoju wczoraj wieczorem i powiedział mi „dobranoc”. Oczywiście nie otworzyłam mu, gdyż w obcych domach zamykam zawsze drzwi na klucz na noc. Nie rozumiem, czemu się pani tak uśmiecha? Nie znajduje w tem nic zabawnego.
— Nie miałam zamiaru śmiać się... Jeżeli czuje się pani dotknięta, przepraszam. Ot poprostu jestem dzisiaj jakoś szczególnie wesoła. Tak mi lekko...
— Czuje się pani szczęśliwa? — rzuciła Marja.
— Przecież ten nieszczęśliwy chłopiec leży w kostnicy. A o ile wiem, to nie był pani obcy... Może dlatego, że jest pani Chinka, jest pani tak nieczuła.
Minn Lee zaśmiała się cicho.
— Być może, że winne są temu moje orientalne właściwości...
Podjęła książkę z kanapy i przeszła na balkon. Marja przeczekała, aż Minn Lee wyszła z pokoju i oddaliła się na tyle, że nie mogła już słyszeć jej słów.
— Co to ma znaczyć to „orientalne”? — spytała Angela.
— Myślę, że to jakieś chińskie słowo na oznaczenia gościa z Chin! — wytłumaczył jej z uczoną miną,

— Gdzieżbym mógł w ten sposób panią k... promitować! — uśmiechnął się Angelo. — Po-działem mu, że nocuje pani w pokoju Minn Lee, że Tonio poszedł na miasto, ażeby go poszukać.
— Czy nie chciał może zobaczyć się ze mną?
— Przecież rozumie pani, że bym go nie mógł.
— Niech pan mówi dalej, Angelo! — nalegała.
— Gdzie pojechał Con?
— Już pani przecież mówiłem. Pojechał do Detroit. Policja ma ochotę przyłapać go, za jakiś szmugiel w Nowym Jorku. Musiał uciekać przed policjantami. Może to było za szmugiel, a może za jakąś inną historję.
— Czy może za to, co zrobił z Joe'm?
— Z jakim znowu Joe'm?
— Mniejsza z tem! A nie wie pan, o co poszło.
— Podobno jakaś dama zawzięła się na niego i postanowiła go złapać.
— Do licha, założyłabym się, że to jego żona!
— Nie wiedziałem, że Con był żonaty.
— Tak mi mówił, ale pan wie, trudno wierzyć tym ludziom! — rzekła Marja, wzruszając ramionami. — Czy nie zostawił dla mnie jakichś wiadomości?
— Owszem! — rzekł z ociąganiem Angelo. — Polecił, ażeby pozostała pani tak długo z Min Lee, aż da znać o sobie.
— Nie wiem, za co on pojechał. Przecież nie miał zupełnie pieniędzy.
— Dałem mu do ręki dwa tysiące dolarów z polecenia Tonja.

Komisja rządząca w Zagłębiu Saary zamierza wydać zakaz istnienia „ochotniczej służby pracy”

Z Genewy donoszą:
Sekretariat Ligi Narodów ogłosił szereg dokumentów znalezionych w czasie rewizji, przeprowadzonej w biurach t. zw. „ochotniczej służby pracy” w Zagłębiu Saary. Dokumenty te pozwalają stwierdzić różne wypadki, w których funkcjonariusze komisji rządzącej zostali skłonieni do popełnienia różnych czynów lub powstrzymali się od dochodzeń przez interwencję o charakterze korupcji bądź presji.
Inne dokumenty zawierają dowody, że organizacja i agenci frontu niemieckiego utrzymywali stałe stosunki z urzędnikami Rzeszy i ułatwiali im mieszanie się do spraw partii. Znalaziono również dowody naruszenia w wielu wypadkach kodeksu karnego. Działalność ochotniczej służby pracy stanowi poważną

groźbę dla utrzymania porządku na terytorjum Saary.

W związku z powyższymi danymi, komisja

uznała za konieczne przygotować projekt dekretu, któryby zakazał istnienia na terytorjum Saary organizacji „ochotniczej służby pracy”.

Zabójstwo w gmachu Zakładu Ubezpiec. w Warszawie

Z Warszawy donoszą:

W gmachu Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń przy ul. Kopernika 36 popełniono dziś morderstwo. Naczelnik wydziału dr. Franciszek Zarebski został zastrzelony przez swoją pierwszą żonę. Zarebska przyszła do swego dawnego męża około godz. 12-iej i po godzinnej rozmowie, prowadzonej głosem podnieconym, dała do niego dwa strzały. Pierwsza kula przeszła przez klatkę piersiową w okolicy serca. Dr. Zarebski upadł, a

wtedy żona strzeliła do niego po raz drugi, mierząc w głowę. Lekarz pogotowia prywatnego, zastał dr. Zarebskiego już nieprzytomnego, ale po odpowiednich zastrzykach ranny zaczął dawać znaki życia. Przewieziono go do szpitala św. Rocha, gdzie dr. Zarebski zmarł. Zarebski rozwiódł się przed rokiem i ożenił po raz drugi. Żona Zarebskiego oddała bez oporu rewolwer policji. Zabójczyni na obecnych zrobiła wrażenie nerwowo chorej.

Akcja o obniżenie komornego

Z Warszawy donoszą:

W najbliższych tygodniach przeprowadzona będzie akcja stowarzyszeń urzędniczych o obniżenie komornego w domach prywatnych, w domach Z. U. P. U. itp. W dniu 5 września odbędzie się posiedzenie komitetu wykonawczego Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, na którym ustalony zostanie plan tej akcji. Urzędnicy będą domagać się obniżenia komornego o 25 do 30 procent.

Wydobycie krążownika „Bayern” z dna morskiego

Londyn, 1. 9.

Dziś po 8-miesięcznej pracy wydobyto z dna morskiego niemiecki krążownik „Bayern”, który zatopiony został w roku 1919, gdy okręty niemieckiej floty wojennej wskutek podpisania rozejmu zmuszone były poddać się, a dowództwo eskadry samowolnie zatopiło kilka statków wojennych, m. in. krążownik „Bayern”. Wydobyty krążownik przyholowano do brzoju.

Burza nad Wiedniem

Wiedeń, 1. 9.

Nad miastem przeciągnęła dziś gwałtowna burza, połączona z ulewным deszczem. Na Kahlenbergu piorun zabił dwóch mężczyzn i poranił ciężko dwie osoby.

Miljon robotników przystąpi do strajku

Z Nowego Jorku donoszą:

Uchodzi za pewne, że strajk włókienniczy nie zostanie zażegnany. Strajkiem będzie objęty cały przemysł włókienniczy Stanów Zjednoczonych. Według „New York Times” do strajku przystąpi z górą milion robotników.

Robotnicy przemysłu włókienniczego, jedwabniczego i jedwabiu sztucznego zostali wezwani do przyłączenia się do strajku pracowników włókienniczych.



— Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało okólnik w sprawie wykonania orzeczeń karno-administracyjnych i nakazów karnych. Ministerstwo zaleca władzom administracyjnym przyspieszenie trybu załatwiania tych spraw.

— W związku z międzynarodowym zjazdem przeciwgruźliczym w Warszawie przyjeżdża do Polski 20 lekarzy sowieckich. Po kongresie lekarze sowieccy zwiedzą polskie instytucje lecznicze.

— Z dniem 31 ub. m. przekazało w Warszawie urządowanie 4 adwokatów magistrackich, którzy otrzymali wypowiedzenie przed trzema miesiącami. Zredukowani adwokaci otrzymać mają zaopatrzenie emerytalne.

— Ministerstwo Poczty i Telegrafów zarządziło, aby wpłaty Pocztowej Kasy Oszczędności przyjmowano wyłącznie na nowych blankietach, posiadających rubryki na wpisanie brzmienia konta na dowodach wpłaty i wpisu. Blankiety nadawcze P. K. O. bez tych rubryk zostaną wycofane z obiegu.

— „Berliner Tageblatt” donosi z Amsterdamu, że w miejscowości Goenoeng Soegi w Indjach Holenderskich mieszkańcy celem uwolnienia się od plagi słoni, rozsypali w pobliżu swych wiosek znaczną ilość zatrutych bananów. 50 słoni zdechło po spożyciu bananów. Rozkładające się ciała słoni wydają straszny woń, zaturowując powietrze w okolicach osiedli.

— W dniu 1 bm. eskadra floty bałtyckiej, złożona z okrętu linowego „Marat” i dwóch kontrtorpedowców opuściła Kronstadt, udając się do Gdyni z wizytą floty polskiej.

— W porcie lotniczym w Nanczang, stanowiącym ośrodek stworzonych niedawno przez Czang-Kai-Szeka chińskich sił lotniczych, wybuchł pożar, który zniszczył 12 wielkich samolotów bombowych, sprowadzonych niedawno z Ameryki. Istnieje podejrzenie podpalenia. Aresztowano 70 osób.

— W belgradzkich kołach politycznych krąży pogłoska, że prezydent republiki tureckiej Gazi Mustafa Kemal Pasza złoży w ciągu września oficjalną wizytę królowi jugosłowiańskiemu Aleksandrowi.

Planowanie zamachu na Kłajpedę?

Alarm paryskiego organu emigracji niemieckiej

Z Paryża donoszą:

Organ emigrantów niemieckich „Pari- ser Tageblatt” zamieszcza wiadomość korespondenta niemieckiego z Kłajpedy o przygotowywaniu Niemców do zamachu zbrojnego na Kłajpedę. Dziennik zwraca uwagę na wzmocnienie garnizonu w Tyłży, do którego przychodzą dwa pułki.

Rozszerzane są również koszary kawalerji, celem pomieszczenia dodatkowych oddziałów artylerji. Czynnione są również zamówienia na skrzynie amunicyjne. Koszary wojskowe S. A. i policji pełne są broni. Przygotowania w Tyłży mogą być wytłumaczone tylko jako planowanie zamachu na Kłajpedę.

Kandydat na tron węgierski

rozwódzi się ze swą morganatyczną żoną

Z Budapesztu donoszą:

W budapeszteńskich kołach politycznych rozeszła się wiadomość, że arcyksiążę Albrecht rozwodzi się ze swą morganatyczną małżonką, Ireną, córką właściciela ziemskiego Leibacha. Powodem rozwodu ma być zdrada małżeńska. Arcyksiążę Albrecht był poważnym kandydatem na tron węgierski. Jego morganatyczne małżeństwo było przyczyną upadku tej kandy-

datury. W kołach poinformowanych twierdzą, że arcyksiążę Albrecht rozwodzi się ze względów politycznych i zamierza powrócić do czynnego życia politycznego. Podobno liczna grupa monarchistów węgierskich jest gotowa poprzeć jego pretensje do korony św. Stefana przeciw kandydatowi legitymistów arcyksięciu Ottonowi.

Sprawa księcia Pszczyńskiego

Co mówi o tem organ sen. Panta?

Omawiając sprawę represyj podatkowych w stosunku do administracji ks. Pszczyńskiego, tygodnik katolicko-niemiecki „Der Deutsche in Polen” stwierdza, że na sprawę tę nie można się zapatrywać ściśle tylko z punktu widzenia zagadnienia podatkowego. W sprawach po-

datkowych, dzięki Bogu, w Polsce można jeszcze z władzami skarbowymi rozmówić. W sprawie ks. Pszczyńskiego jednak chodzi o coś innego. Jest znana rzecz, że we Włoszech, Ameryce, a szczególnie w Niemczech, dzieje się tak, że państwa te, prowadząc własną poli-

tykę gospodarczą, żądają od przemysłowców, by służyli interesom gospodarczym danego kraju.

Organ sen. d-ra Panta wyraża zdziwienie, dlaczego akurat w Polsce ma być inaczej i dlaczego niektórzy przemysłowcy nie chcą tego zrozumieć, że Państwo pod tym względem posiada pewne uzasadnione i ściśle, ograniczone przepisy ustawowemi prawa. Tak rozumuje wszędzie na całym świecie rozumny polityk i działacz gospodarczy.

W wypadku ks. Pszczyńskiego, pisze wspomniany tygodnik, znana jest zresztą rzecz, że cały stosunek ks. Pszczyńskiego do polityki gospodarczej Państwa polskiego posiada zabarwienie wybitnie polityczne. Ks. Pszczyński jest Niemcem, o tem wiedzą wszyscy w Katowicach i w Warszawie i wszędzie, tak samo jak i w Pszczynie. O ile jednak chodzi o politykę ks. Pszczyńskiego, a szczególnie politycznych jego doradców, to musi ona wzbudzić pewne zastrzeżenia.

TU WYCIĄĆ!

— 114 —

Marja nie wiedziała, czy to co jej powiedział Angelo było istotnie prawdą. Siedziała na kanapie zmęczona i smutna i opuściwszy głowę zapatrzyła się tępo w dywan.

Angelo podszedł do niej na palcach i chwyciwszy ją pod brodę, spytał pieszczotliwie:

— No, jakże dziecinko, dobrze się pani bawiła w nocy?

Marja odrzuciła jego rękę i krzyknęła podrażnionym głosem:

— Radzę ci zamknąć gębę. Powiedz lepiej, gdzie jest Perelli?

— Jest teraz na przesłuchaniu w policji razem ze swoim adwokatem. Jestem pewien, że będzie się pani podobać życie w naszej willi. Ten pokój to najelegantsza buda w całym Chicago.

— Nie rozumiem o co panu chodzi, dlaczego pan mówi, że mi się tu będzie podobało „życie”.

— Nikomu się tu nie nudzi! — ciągnął dalej Angelo, pomijając pytanie dziewczyny. — Zawsze pełno tutaj gości, ciągle urząda się wspaniałe przyjęcia. Podobno tego roku Tonio ma pojechać do Paryża. Była pani kiedy w Paryżu?

— Nie.

— Eleganckie miasto. Leży we Francji. To, tam, gdzie był swojego czasu Napoleon. Słyszala pani, kiedy o tym gościu. Ja dopiero dowiedziałem się o nim wczoraj.

Marja nie słuchała tego, co mówił Angelo. Po chwili milczenia powróciła do dawnej sprawy.

— Dlaczego Pan nie telefonował z Detroit?

— Jak ma telefonować, kiedy umarł kopę lat temu! — rzekł Angelo, snując swoje opowiadanie

— 115 —

o Napoleonie. — O, przepraszam, pani mówiła zdaje się o Conie? Zupełna racja. Mógłby telefonować. Zagadkowa historia.

W tej chwili do pokoju weszła Minn Lee w białej sukni, trzymając w ręku książkę, z której sterczał nóż do rozcinania książek. Marja powstała z kanapy, a na twarzy jej odbił się wyraz zażenowania.

— Dzień dobry pani! — szepnęła. — Nie wiedziałam pani od wczorajszego przyjęcia. Nie wiem, doprawdy, co sobie pani pomyśli o mnie, spałam u państwa sama.

Minn Lee spojrzała na nią pogodnie.

— Wiedziałam, że pani zostaje na noc.

— To okropne, że mój... że mój mąż nie wrócił.

Pogodny uśmiech, który błakał się po twarzy chińskiej tancerki, znikł nagle bez śladu.

— Biedna dziewczyna! — szepnęła.

— Dlaczego pani to mówi?

— Tak sobie! — uśmiechnęła się Minn Lee. — Powiedz mi Angelo, czy Tonio nie telefonował?

Angelo nie odpowiedział, ale przechylił się z krzesła, wziął z jej ręki nóż do książki i oglądał go starannie.

— Słuchaj Minn Lee! — rzekł. — Nie powinnaś nosić ze sobą tak ostrego noża. Kraje, jak brzytwa!

— Tonio złamał wczoraj nóż do przecinania kartek, więc wzięłam inny! — odparła dziewczyna i odebrawszy nóż z ręki Angela przesunęła w zamyszeniu swym drobnym paluszkami po ostrzu. — Czy przypuszczasz, że mam ochotę kogoś zabić?

Marja widząc, że rozmowa schodzi na boczne tory nawróciła do tematu

Humor

TRAFIŁA KOSA NA KAMIENI...

Bankier do ubiegającego się o rękę jego córki:

— Jak wielki jest pański dochód?

Konkurent: — Jestem naczelnikiem firmy Goldberg & Silberstein i pobieram 300 tysięcy złotych rocznej płacy.

Bankier (z pychą): — Akurat tyle, ile moja córka wydaje na chusteczki do nosa.

Konkurent (odcinając się): — W takim razie muszę cofnąć moje starania o rękę pańskiej córki. Nie potrzebuję bowiem tak zasmarkanej żony.

STOSOWNY TORT.

Uczeń cukierniczy (do właściciela cukierni): — Panie mistrzu, tego zamówionego tortu nie będziemy mogli wysłać, gdyż jedyny tort, który nam został, jest już zbyt stary, nieświeży.

Właściciel cukierni: — To nic, ten tort mamy przecież wysłać na uroczystość srebrnego wesela.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Kto startuje dziś w wyścigach kolarskich w Janowie o mistrzostwo drużynowe Śląskie

Jak już donosiliśmy, Klub Cyklistów „Rekord” Janów przeprowadzi dziś drużynowe wyścigi kolarskie o mistrzostwo Śląska na dystansie 50 km.

Trasa prowadzi z Nikiszowca przez Janów, Mysłów, Brzezinka, Kosztowy, Imielin, Wielki Chelm i Nowy Bieruń, gdzie znajduje się półmetek i tą samą trasą z powrotem. Start nastąpi punktualnie o godz. 8 rano koło lokalu klubowego w Nikiszowcu przy ulicy Sosnowieckiej 2. Sędzią głównym in. Majnusz Jerzy z Szopienic. Funkcję startera honorowego objął p. Władysław Buechs.

Udział biorą: 1. K. S. Polcyjny Katowice — Ligoń, Dłucik, Rosik, Kostka. 2. K. C. Kopalnia Nowy Pokój — bracia Majowie, Pukowiec, Słupianek i Piegza. 3. K. S. „Slavia” Ruda — Orłowski, Górecki, Lyża, Starszyński i Mika. 4. KS. „Polonia” — bracia Staronowie, Waleta i bracia Ciepli. 5. K. C. „Rekord” Janów — Sater-nus, Młynarczyk, Podbiół, Otręmba i Kucharski. Spodziewany jest jeszcze udział drużyn K. C. Szopienice, Siemianowice, Świętochłowice i Kolejowego P. W. z Katowic. Zainteresowanie wyścigiem w Janowie jest wielkie, a to z tego powodu, iż jest to pierwsza impreza związkowa w Janowie.

Piłka ręczna w Katowicach

Na boisku „Pogoni” rano o godz. 11 odbędzie się niezwykle ciekawy mecz w piłkę ręczną między najsilniejszą drużyną polską KS. „Pogon” Katowice, a drużyną niemiecką „Vorwärts” Katowice. O godz. 10 zawody drużyn rezerwowych.

Zawody pływackie w Katowicach

Dziś, o godz. 15-tej rozpoczynają się zawody pływackie na pływalni Miejskich Zakładów Kąpielowych w Katowicach (Bugłowizna). W zawodach udział bierze mistrz Węgier Szeke-ly. Poza tym startują: Karliczek z Katowic, Polak z Bielska, mistrz w skokach Maerz i in. W ramach zawodów pływackich odbędą się mecze w piłkę wodną o mistrzostwo Pol-ski. W zawodach tych udział biorą EKS, Cra-covia i Makabi Kraków.

Zawody lekkoatletyczne na Śląsku

Dziś na boisku „Pogoni” w Katowicach, stadionu w Chorzowie i stadionu w Mysłowi-cach, komitety WF i PW organizują zawody lekkoatletyczne pod hasłem „poszukujemy olimpijczyków”. W zawodach udział brać mogą również niestowarzyszeni sportowcy. Bliż-sze szczegóły podane są na plakatach.

„Górny Śląsk” — „Deutsch O.S.”

Na boiskach w okolicy Katowic, w dniu dzisiejszym w godzinach popołudniowych pa-nować będzie cisza. Związek Piłki Nożnej wy-dał zakaz gier, ze względu na tradycyjny mecz reprezentacji okręgowych, który odbę-dzie się na boisku Polcyjnego KS. w Katowi-cach. Boisko to, jest stosunkowo małe. Jeżeli się zważy, że ostatniej walce obu reprezen-tacji przyglądało się około 18.000 widzów, to i tym razem spodziewać się należy poważnej frekwencji sympatyków sportu piłkarskiego. Początek meczu o godz. 16. W skład drużyny niemieckiej wchodzi gracz z „09” Bytom, VIR Gliwice, SV 08 Wrocław i VfB Bytom.

FESTYN SPORTOWY KS. „ODRA” MIA-STECKO W DNIE DZISIEJSZYM

Dziś na boisku „Odry” w Miasteczku: Zawody lekkoatletyczne, o godz. 12 bieg na 1.500 mtr. Zbiórka zawodników w lokalu p. Żytki, o godz. 11.40.

Zawody w piłkę nożną, o godz. 13.30 IKS. I młodszy. — KS. Odra I młodszy, o godz. 14.30 IKS. starsi panowie — KS. Odra st. panowie, o godz. 15.50 KS. Strzelec Nakło dr. szkolna — KS. Odra druż. szkolna, o godz. 16.40 KS. Fiedlersgluecker. I Beutchen — KS. Odra I. Miasteczko.

Zawody w palanta o godz. 15. zawody re-prezentacyjne drużyn palantowych Okręgu Tarnogórskiego Okr. Zw. Gier Sportowych.

Zawody w pięstkówkę, o godz. 13.20 HKS. Miasteczko — Straż Pożarna Miasteczko, o godz. 14.10 ZR. Sowice — Jaskółka, Rudne Piekary, o godz. 15 KPW. Tarn. Góry — KS. O. — Miasteczko, o godz. 15.50 zawody fina-łowe.

Zawody w siatkówkę o godz. 15. Tow. Młod. Polek Miasteczko — Tow. Młod. Polek Kalety.

Zawody w koszykówkę, o godz. 14 ZS. Tarn. Góry — ZS. Miasteczko, o godz. 14.50 OMP. Tarn Góry — HKS. Miasteczko, o godz. 15-tej zawody finałowe.

POLSKA — GRECJA 3:0

W drugim dniu zawodów tenisowych u puchar Davisa, po niezwykle zaciętej walce, prowadzimy 3:0. Nasza para Tar-łowski — Bratek pokonała parę grecką

Stalois — Zachos w stosunku 7:5, 6:1, 6:1. Mecz trwał 50 minut.

Zasadniczo Polska mecz wygrała.

Niezwykle trudności w związku z meczem

Polska — Niemcy

Polski Związek Piłki Nożnej w Warszawie, jako organizator zawodów footballowych re-prezentacji Polska — Niemcy na boisku Wojs-ka Polskiego w Warszawie, napotyka na nie-zwykle trudności. Stadion bowiem jest sto-sunkowo mały i pomieścić może zaledwie 5 ty-sięcy osób na miejscach siedzących, a około 12.000 na miejscach stojących. W przewidy-waniu, że frekwencja widzów będzie wynosiła około 30.000 osób, organizatorzy meczu od szeregu tygodni przeprowadzają prace na boi-sku, by wszystkich pomieścić. Buduje się try-bunę, prowizoryczne i syple wał na miejsca stojące. Okazuje się jednak, że wszystko to jest mało. Władze państwowe odpowiedzialne za bezpieczeństwo widzów, zapowiedziały, że dopuszczają tylko 28.000 widzów. PZPN. ma wobec tego prawo do sprzedaży tylko 28.000 biletów. Zapotrzebowanie zaś wynosi około 50 tysięcy.

Do Warszawy przyjeżdża aż 16 pociągów popularnych. Z Berlina, Prus Wschodnich, Ślą-ska Opolskiego i innych dzielnic Rzeszy przy-jedzie około 5.000 widzów. Z prowincji zapo-wiedziało swój przyjazd około 18.000 osób. — Wynika stąd, że z biletami wstępu na boisko będzie wielka bieda.

Związek Dziennikarzy Sportowych w Ka-

towicach wydelegował do Warszawy swego specjalnego przedstawiciela i wyasygnował kwotę 10.000 zł. w gotówce na zakup biletów. Delegat Związku Dziennikarzy Sportowych red. Karaś, telefonował nam z Warszawy, że PZPN. musi dopiero powziąć uchwałę, czy Związek Dziennikarzy w Katowicach może na-być tak wielką ilość biletów. PZPN. tłumaczy, że musi zarezerwować bilety dla wszystkich dzielnic. Wynika stąd, że ilość biletów wstępu na boisko dla uczestników wycieczki z Górne-go Śląska, będzie ograniczona.

W każdym razie ostrzegamy, by nikt nie jechał do Warszawy na mecz Polska — Niem-cy, nie zaopatrzony w bilet wstępu już w Ka-towicach. PZPN. przewiduje, że wszystkie bi-lety wstępu będą już rozsprzedane w terminie do 4 bm. Kasy na boisku nie będą czynne.

Rozkład odjazdu pociągów z Katowic, po-daliśmy już w numerze wczorajszym. Wszys-tkie pociągi powracają z Warszawy do Kat-owic, dnia 10 bm. między godz. 6 a 7 rano.

Bilety na przejazd pociągiem porannym w dniu 9 bm. sprzedaje tylko Polskie Biuro Po-dróży „Orbis”, Katowice, ul. 3 Maja, narożnik ulicy Pocztowej. Cena biletu za przejazd włącznie z biletem wstępu na boisko 15,20 zł.

E. K. S. (Katowice) mistrzem waterpolowej ligi Polski

Wczoraj na pływalni w Miejskich Zakładach Kąpielowych w Katowicach odbył się mecz w piłkę wodną o mistrzostwo Polski pomiędzy powyższymi drużynami, zakończony zasłużonym zwycięstwem miejscowych. Mimo mroźnego powietrza zebrało się około 500 widzów. Za-wody prowadził p. Semadeni, mając słaby dzień. Bramki dla zwycięzców zdobył Schwaen, dla gości Rittermann.

Niedziela na boiskach

Program niedzielnych imprez przedstawia się następująco:

WARSZAWA:

Na boisku Polonii o godz. 16 derby stolicy mecz ligowy Legia — Polonia.

Na boisku Legii o godz. 15 zakończenie me-czu tenisowego Polska — Grecja. Grają: Za-chos — Hebda i Stalios — Tłoczyński.

Oficerski Yacht-Club organizuje wyścig pływacki Wilanów — Warszawa (ok. 7.000 mtr.). Start w Wilanowie o godz. 12.

W Parku Paderewskiego o godz. 10.30 za-konczenie meczu lekkoatletycznego Warszawa — Poznań.

Na Wiśle o godz. 9 rano wyścigi pływackie Skry na 500 i 3.000 mtr.

Na Dynasach o godz. 17 wyścigi kolarskie W. T. C.

Na Wiśle o godz. 10 międzyklubowe regaty żeglarskie.

W Raszynie o godz. 10 trzy biegi kolarskie R. K. S. — Tramwajarze.

Pod Strugą o godz. 8.30 bieg 100 km. o mistrzostwo Związku Makabi.

Pozaatem odbędzie się walne zebranie Pol. Zw. Hokeja na Łódzie.

PROWINCJA:

W Łodzi mecz pływacki Ł. K. S. — ZASS. (Warszawa), mecz piłkarski Makabi (Czerniów-ce) — Makabi (Łódź), mecz ligowy Ł. K. S. — Warszawianka, oraz mistrzostwa tenisowe okręgu.

W Krakowie mecze ligowe Wisła — Ruch i Podgórze — Pogon.

W Poznaniu mecz ligowy Warta — Garbar-nia.

We Lwowie mistrzostwa Polski w harenie.

W Wilnie maratoński bieg o mistrzostwo Polski i mecz o wejście do Ligi Śmigły — W. K. S. Grodno.

W Bielsku zawody piłkarskie z udziałem Węgry Szekely i mistrzostwa tenisowe Makabi.

W Gdyni mistrzostwa sportowe marynarki w piłce nożnej, grach sportowych i lekkoatletyce.

We Lwowie mecz o wejście do Ligi Czarni — 7 p. p. i wyścig kolarski Lwów — Stryj — Lwów.

W Łucku mecz o wejście do Ligi Rewera — P. K. S. (Luck).

ZAGRANICA:

W Rydze zakończenie międzynarodowych zawodów hipicznych z udziałem polskich jeźdź-ców.

W Pradze mecz Jugosławia — Czechosło-wacja.

W Królewcu mecz piłkarski pomiędzy repre-zentacją Pomorza a reprezentacją Prus Wschod-nich.

Sport na Śląsku

Kończyce. Dziś gości Tow. Sport. „Śląsk” w Kończycach na swoim boisku druż. A-klas. Kolejowe P. W. z Warszawy. Goście zawiata na Śląsk po raz pierwszy. Zainteresowanie meczem jest olbrzymie. Drużyna miejscowych wystąpi do tych zawodów w kompletnym skła-dzie. Jako przedmecz odbędzie się mecz SMP. „Promień” Kończyce — K. S. „Piast” Zaborze.

Konferencja propagandowa P. O. S. w Kato-wicach. W dniu 29 bm. o godz. 18 w sali Ra-dy Miejskiej w Katowicach odbyła się pod prze-wodnictwem zastępcy przew. Miejskiego Kom-itetu W. F. i P. W. wiceprez. Szkudlarza, konfe-rencja propagandowa w sprawie akcji P. O. S. na terenie miasta Wielkich Katowic. Po krót-kim sprawozdaniu, złożonem przez wiceprez. Szkudlarza, składali sprawozdania delegaci szkół i poszczególnych organizacji w sprawie osią-gniętych rezultatów.

Zawody piłkarskie juniorów. W sob. niedzielę odby-ły się w Dąbrówce Wielkiej ciekawe zawody piłkarskie chłopców w wieku od lat 12—15 pomiędzy C. K. S. Cze-ladź — K. S. Orleża Dąbrówka Wielka, zakończone wy-nikiem 4:3 (2:1) na korzyść gości.

K. S. Orleża Dąbrówka Wielka posunęła przedw-mków dla swej młodocianej drużyny. Adres: Musiałow-ski Stas., Dąbrówka Wielka, ul. Kościuszki 85.

Strzelec Dąbrówka Wielka — C. K. S. Czeladź 21:19 (9:6). Powyższy mecz w koszykówce odbył się w Dąbrówce Wielkiej. W siatkówce zwyciężyli goście w stos.: 2:0 (15:12, 15:9).

HAJDUKI.

Dziś odbędzie się na boisku w Czerwionce rewan-żowy mecz pomiędzy powyższymi drużynami. Spotkanie to zapowiada się b. ciekawie, gdyż pierwszy mecz tych drużyn zakończył się wynikiem remisowym 1:1.

IV. Ogólny-Związkowe Mistrzostwa Lekkoatletycz-ne Pań i Panów Polskiego Związku Pracowników od-będzie się dziś na stadionie w Chorzowie. Początek za-wodów o godz. 9-tej rano i 14.30 popołudniu. W za-wodach weźmie udział przeszło 100 członków Od-działów Młodzieży PZP.

Katowice-Bogucice. 2 bm. o godz. 14-tej odbędzie się na boisku Sokoła w Bogucicach zawody w koszykówkę, pomiędzy następującymi drużynami: Związek Strzelecki. Bogucice, Związek O. M. P., Bogucice, Związek S. M. P., Bogucice, Zw. Sokół, Bogucice, Zw. Harcerski, Bo-gucice. Dobrowolne datki przeznaczone będą na rzecz powodzi.

Katowice-Ząbże. 2 bm. odbędzie się rewanzowe spotkanie w piłce nożnej pomiędzy włocimistrzem Ligi K. S. M. „Promień” Chorzów a beniaminkiem Ligi K. S. M. Zależe, na boisku K. S. „06” o godz. 14-tej.

Rybnik. W dniach od 13 do 16 bm. odbędzie się w Rybniku drugi coroczny turniej tenisowy o mistrzostwo powiatu Rybnickiego i puchar przechodni starosty J. Wy-giendy. Zgłoszenia kierować na ręce p. Gościńskiego, Ryb-nika.

Sport w Wielkopolsce

Walki o mistrzostwo w poznańskiej A-klasie. Na boisku przy ul. Grunwaldzkiej odbędzie się w niedzielę, 2 bm. o godz. 11.30 mecz między „Spartą” a jedenastką „Ostrovji”. O godz. 12 na boisku „HCP.” walczyć będzie zespół tegoż klubu z drużyną kościańskiej „Unji”. „KPW.” zmierzy się z zespołem „Polonii” leszczyńskiej o godz. 14 na boisku własnym. W Lesznie staną do zawodów: „Warta” Ib — „Sokół”.

Wyścigi motocyklowe w Ostrowie. Dnia 2 bm. na torze żużlowym P. W. i W. F. w Ostrowie odbędzie się wielkie międzyklubowe wyścigi motocyklowe z udziałem wybitnych kierowców Polski.

„Garbarnia” — „Warta” w Poznaniu. Mecz rozegrany zostanie 2 bm. o godz. 16 na boisku „Zielonych” przy ul. Rolnej. Do zawodów wy-stąpi Warta w najsilniejszym składzie, w jakim pokonała zespół Emigracji 6:1 (4:1).

Sport w Krakowie

2 bm. przeżyją zwolennicy sportu piłkar-skiego podwawelskiego grodu, prawdziwe emocje sportowe. W pierwszym rzędzie w walce o mistrzostwo Ligi, zmierzą się Ruch i Wisła. Sensacyjne te zawody „wywołały” w Krakowie a także i na Śląsku niezwykle zain-teresowanie — uzasadnione znaczeniem, jakie spotkanie to stanowi dla ukształtowania się tabeli ligowej na samej górze. Spotkanie to ma duży wpływ w wyłonieniu się tegoroczne-go mistrza Polski, do którego to tytułu pre-tenduje również „Cracovia”, następująca „Ru-chowi” od kilku tygodni na piąty, a która w razie ewentualnego zwycięstwa „Wisły” zy-skuje lepsze szanse w tym kierunku od „Ru-chu”.

„Wisła”, występująca do zawodów tych w składzie wzmocnionym, z Kotlarczykiem I, Kopciem i Balcerem, znajdującymi się w do-skonałej formie, zechce niewątpliwie udowod-nić, że Kraków nie pogodzi się tak prędko z myślą utracenia dotychczasowego prymatu w sporcie piłkarskim, na rzecz Śląska. Początek zawodów o godz. 4 po poł.

Drugą sensacją piłkarską Krakowa w nad-chodzącą niedzielę, stanowi spotkanie „Pod-górze” z lwowską „Pogonią”. Zawody te są dla „Podgórze” decydujące, jeśli idzie o pozo-stanie w lidze, to też drużyna beniaminka li-gowego przygotowuje się do tych zawodów z wielką pieczołowitością i wystawia swój najlepszy skład ligowy. Początek o godz. 11.

Sport w Częstochowie

Zawody piłki nożnej między reprezentacjami: Za-głębia i Częstochowy, 2 bm. na terenie Częstochowy, zostały odwołane. Natomiast dziś w Częstochowie wy-stąpią do zawodów przyjacielskich piłki nożnej miejscowe drużyny „Turysci” i „Skra”.

Również dziś na częstochowskiej pływalni „Bałtyk” odbędzie się zawody pływackie pod hasłem „Szukamy olimpijczyków”, tudzież zawody strzeleckie na placu Karli Biskupiej.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskiem

Strzelec — Sokół. Dziś, 2 bm. w Czeladzi na boisku Tow. „Saturn” odbędzie się cieka-wy mecz lekkoatletyczny pomiędzy Strzelcem (Sosnowiec), a Sokółem (Czeladź). Na starcie staną najlepsze siły Zagłębia.

Cracovia — Unja. Dziś, 2 bm. sosnowiecka Unja sprzawda do Sosnowca ligowy zespół Cracovji. Mistrz okręgu kieleckiego będzie miał sposobność porównać swe siły.

Start A klasy do mistrzostw. 2 bm. rozpo-czynają się start klubów A kl. Siły poszczegół-nych drużyn, nie są znane i dopiero pierwsze spotkania dostarczą materiału do porównań. Najlepiej stosunkowo przedstawia się „Zagłę-bie”, natomiast forma pozostałych drużyn po-zostawia dużo do życzenia. Ciekawość budzi spotkanie „Piomienia”, beniaminka kl. A, po-gromcy „Hakoahu”.

Świt — Brygada. Ruchliwy KS. „Brygada” w Strzemieszycach sprawdza 2 bm. B kl. Świt z Sosnowca, z którym rozegra mecz ko-leżeński.

nik, ul. dr. Działyńskiego 14, do dnia 10 bm. Losowanie odbędzie się 11 bm.

Drobne wiad.

Wyjazd Walasiewiczówny do Japonii. Wczoraj z Marsylii wyjechała Walasiewiczówna do Japonii.

Złot „Sokoła” Okręgu Mysłowickiego. 2 bm. odbędzie się złot Sokołów Okręgu VI w Wielkim Chelmie na boisku Sokoła z okazji 15-lecia istnienia miejscowego gniazda. O godz. 7-mej próba ćwiczeń; godz. 9.30 wymarsz na nabożeństwo do kościoła; godz. 14.00 otwar-cie złotu na sali p. Czornika; godz. 15.00 wy-stępy publiczne Sokołów i Sokolice na boisku sokolem. Wieczorem zabawa taneczna na sali p. Czornika.

„I. F. C.” Katowice zjeżdża w nadchodzą-cą niedzielę, 2 bm. ze swym zespołem ligowym do Paruszowca, gdzie o godz. 16.30 rozegra zawody towarzyskie z A-klasowym K. S. „Si-lesia”. Początek przedmecz o godz. 14.30.

LIZANDER STAROŻYTNY DYKTATOR

Grecki historyk, Plutarch (zmarł około 120 r. p. Chr.) w swoich „Żywotach” daje nam obraz starożytnego dyktatora Lizandra. Od czasów Lizandra upłynęło blisko 2400 lat, ale czytając Plutarcha żyjemy jego, przekonujemy się, jak mało się właściwie ludzie zmienili. Poniżej podajemy żywot Lizandra, trzymając się opowiadania Plutarcha.

Lizander, wobec wielkich i możnych z natury był potulniejszy niż przystało Spartańczykowi i butę ich znosił, gdy wymagały tego jego korzyści. Całe życie żądny był honorów i całe życie walczył. Wprawdzie nie w młodych latach, ale na starość stał się zgryźliwym.

Będąc zaciętym wrogiem rządów ludowych, powoływał do siebie do Efezu z wszystkich miast tych mężów, którzy wyróżniali się wśród ludności pochodzeniem i usposobieniem, i w ten sposób przygotował te przewroty polityczne, które pod jego wpływem w całej Grecji zakończyły się zniszczeniem demokracji i zastąpieniem jej dyktaturami. Tych mężów napominał do tworzenia ścisłego związku i do pilnego śledzenia spraw publicznych. Swoim przyjaciółom polecał wykonywanie wszystkich ważnych zadań, nadawał im odznaczenia i urzędy w wojsku i, aby ich wywyższyć, uczestniczył w ich niesprawiedliwościach i zbrodniach. Wskutek tego wszyscy byli mu zupełnie oddani i służyli mu wiernie, bo byli przeświadczeni, że wszystkie ich ambicje będą zaspokojone, dopóki on będzie wodzem.

Gdy zjawiał się w jakimś mieście, wszędzie wzbudzał zapal i radość wrogów ludu. Ufali oni bowiem, że zagarną władzę, jeśli Lizander obali ustrój demokratyczny. Lud zaś, ceniący tylko szlachetnych i uczciwych mężów stanu, uważał Lizandra za nikczemnego łgarza, który intrygami i oszustwami swemi wywoływał walki i w nich zwyciężał, a sprawiedliwość tylko o tyle cenił, o ile przynosiła mu korzyści. Dla Lizandra dobrem i pięknem było tylko to, co było dla niego korzystne. Według jego przekonania, prawda jako taka nie była lepszą od kłamstwa, a wartość prawdy i kłamstwa mierzył jedynie według korzyści, które mu dawały.

Z takich poglądów wynikał też jego stosunek do miasta Miletu. Zwolennicy dyktatury w tym mieście, którym Lizander przyrzekł pomoc przeciw rządowi ludowemu, w ostatniej chwili pogodzili się z ludem. Publicznie Lizander udawał, że to pojednanie walczących stron pochwała, w skrytości jednak potępiał stanowisko, zajęte przez zwolenników dyktatury i podburzał ich do walki z demokratami. Gdy zwolennicy dyktatury chwycili za broń, Lizander zachęcał demokratów i dodawał im otuchy do walki, obiecując im pomoc. Nikczemną tę komedię odgrywał dlatego, aby szukać przywódców demokracji. Namawiał on ich, by w

mieście pozostali, aby ich potem pomordować. I taki też los ich spotkał. Wszyscy, którzy jego obietnicom zaufali, zostali zabici. A było ich około 800.

Opowiadają o pewnym powiedzeniu Lizandra, świadczącym o jego lekceważeniu świętości przysięgi: „Dzieci oszukuje się kostkami, dorosłych przysięgami”.

Lizander wszędzie znosił rzady ludowe i ustanawiał w każdym mieście swe



Lizander.

go namiestnika, któremu dodawał do boku 10 urzędników, wybranych z utworzonych przez niego politycznych stowarzyszeń. Tak postępował zarówno w miastach sobie wrogich, jak i w zaprzyjaźnionych i w ten sposób zagarnął władzę nad całą Grecją. Przy wyborze urzędników, dodawanych namiestnikom do boku, nie zważał ani na ich bogactwo, ani na stanowisko, lecz tylko na to, by mu ślepo byli oddani. Im też nadawał prawo wynagradzania i karania, pomagał im w wypędzaniu z kraju przeciwników i karał ich karą śmierci, a sam przyglądał

się ich mordowaniu. Wszędzie ludowi odbierał prawo samorządu. Wszędzie wielu zostało zamordowanych lub z kraju wygnanych.

W ten sposób Lizander zdobył taką władzę i taki autorytet, jak żaden Grek przed nim, a przytem odznaczał się pychą i megalomanią. Był on pierwszym Grekiem, któremu miasta jak bogowi budowały ołtarze i składały ofiary. Na jego cześć tworzone hymny i pieśni np. takie: „Jego, największego wodza, jakiego wydała Grecja, sławimy”.

Samiejczycy postanowili nawet święto bogini Hery nazywać Lizandrią. Śpiewak Aristonos, który miał już 6 nagród zdobytych, posunął się tak daleko w swej służalczości dla Lizandra, że obiecał mu, iż będzie udawał jego niewolnika, podczas ubiegania się o dalsze nagrody.

Ateńczycy zbuntowali się przeciwko dyktaturze, ale uległszy w tej walce, musieli z miasta uciekać. Lizander wydał rozkaz, by zbiegów wszędzie chwytało i jemu wydawało. Ktoby zbiegowi udzielił gościnności, był uważany za wroga. Natomiast Tebańczycy postanowili, że w ich kraju każdy dom i każde miasto miały stać otworem dla wygnanców i, że każdy, coby im odmówił pomocy, miał być karany wyrokiem grzywną. Jeś! zaś ktoś walczył z dyktaturą w Atenach, każdy Tebańczyk miał na to zamykać oczy. Wobec takiego stanowiska Lizander z wojskiem wyruszył przeciwko Tebom.

Tebańczycy spokojnie go oczekiwali. Gdy na czele straży przedniej zbliżał się do murów miasta, Tebańczycy niespodziewanie urządzili wypad, napadli na niego i zabili go.

Tak opisuje Plutarch rzady dyktatora Lizandra. Widać, że dzisiejsi dyktatorzy mają taką samą moralność, jak starożytny Lizander i w swej polityce tych samych metod i środków używają, co on.

I pod tym względem niewiele się zmieniło na świecie.

Najkorzystniejszy zakup
WSZELKIEGO RODZAJU MEBLI
tylko w firmie
E. GORETZKI
NOWA WIEŚ

MEBLE!!! NADZWYCZAJNA OKAZJA!
Z powodu remontu lokalu sprzedajemy meble po niebywale niskich cenach: kuchnie od 95.— zł., sypialnie od 250.— zł., jadalnie od 700.— zł. i pojedyncze meble. Wielki wybór nowoczesnych mebli o szlachetnych fornierach (siedmioletnia gwarancja). Oszczędzasz setki kupując tylko w firmie „**NAJTANSZE ŹRÓDŁO MEBLI**”, Katowice Starowiejska 3. Dostawa bezpłatna. Kupującym zwracamy koszt.

To wcale nie będzie dla nich urazą, a plan przecież zostanie wykonany.

No, i pracownicy poczęli nosić; niektórzy przyniosli odpadki chleba, inni pieczywo „Marja”. Ale dla królików to wszystko mało. Króliki by tylko żarły. Jest to straszliwe zwierzę o ile chodzi o jedzenie. Innych zainteresowań ideowych nie mają.

Dyrektor powiada:

— Pies ich zna! Naprawdę dużo żrą. Właż nam te króliki do pieniędzy...

Pracownicy odpowiadają:

— Mielśmy przecież hodować prosięta. Przecież u nas jest dosyć odpadków.

Nagle nasze króliki poczynają chorować. Mianowicie zachorował jeden królik, a za nim wszystkie. Nadzwyczaj delikatne stworzenia.

Ale jak leczyć króliki? Czem? Nikt nie wie. Ich doktor powiada:

— Trzeba leczyć je jedzeniem. Są to zwierzęta niższego rzędu. Potrzebują strawy.



Pozostało nam niebawem tylko dziewięć królików. Inne wyciągnęły nogi. No, ucieliśmy się pracownicy. Dziewięć królików można jeszcze jakoś wykarcić.

Nagle pogoda się ochładza. Chociaż króliki, jak się powiada, chodzą we futrze, przecież mogą się przeziębować, a głównie przewiew żle na nie oddziałuje. Jeszcze tego było trzeba.

Tych dziewięć królików poczęło kaszleć i kichać.

Ostatecznie wszystkiego pozostało nam tylko dwie osoby.

Chcieliśmy je wykorzystać w jadalni. Ale gospodarczy zarządca nie pozwolił.

— Może ostatecznie się zdecydują i będą miały potomstwo, chociaż jest to mało prawdopodobne, gdyż oba są samcami. Ale przecież zaczekamy. Jeżeli nie, to potem do jadalni z nimi.

Nasz rachunkowy opracował kalkulację i obliczył cenę jednego obiadu z tych przyszytych królików.

— Powiada: Jeden obiad kosztować będzie dobrych siedemdziesiąt rubli.

Jeżeli więc pracownik otrzymuje 100 rubli miesięcznie, nie może przecież wydać tak olbrzymiej kwoty za jeden obiad!

To oczywiście jest tylko u nas. Jak to jest w innych przedsiębiorstwach, nie wiem. Ale u nas tak się zdarzyło. No, taki chaos. Rozumiem, gdzie niema jadalni, tam niech sobie hodują króliki, ale gdzie są odpadki, tam lepiej byłoby hodować świnię.

Nasi pracownicy dostają zgagi, kiedy słyszą słowo „królik”, natomiast słysząc słowo „świnka”, serdecznie się uśmiechają.

Wszystko inne jest niby w porządku...

MEBLE wszelk. rodzaju, najnowszy fason sprzedaje okazjnie po niebywale niskich cenach
firma
TANI MEBEL
Katowice ul. M. Piłsudskiego Nr. 51.
(obok Starostwa) tel. 338-07
— Dostawa na miejsce bezpłatnie. —

MEBLE wszelkiego rodzaju najlepiej i najtaniej kupicie się tylko w firmie
ANTONI CHRUSZCZ
która znajduje się od lat 25 w Dębnie, Dębowa 2-25
tel. 31372, 5 minut drogi autobusem lub tramwajem z Katowic i Król. Huty przystanek kościół w Dębnie.
Zadnych filii w Katowicach nie posiadamy.

NAJTANSZE ŹRÓDŁO ZAKUPU MASZYN tylko za Zł. 200.—



Nowe gwarantowane maszyny do szycia i haftu syst. „Singer”, nożne, pierwszorzędnej jakości, opatrzone w meble luksusowe oraz podstawy na łóżyskach kulkowych. Wysyłka i dostawa na koszt firmy po otrzymaniu zadatku zł. 25.— Reszta za zaliczeniem. Do każdej maszyny załączamy bezpłatnie trzy aparaty: do haftu, mereżki i cerowania. Wszelkimi informacjami i bezpłatnymi cennikami służy na żądanie pierwsze źródło krajowe Polska Spółka Masz. „**DOBROMASZYN**”
Warszawa, Chmielna Nr. 32 — B.
Za dobroć maszyny 20-letnia gwarancja. Otrzymujemy moc listów dziękczynnych.

Michał Zoszczenko

Króliki

(Obrazki z życia sowieckiego)

Wczoraj jadłem w jadalni króliki. Wście, że królik to nieźła potrawa?

Najpierw myślałem, że podali mi jakieś świństwo, ale potem z apetytem zabrałem się do jedzenia. Można to było jeść.

Jest to mięso delikatne i cośkolwiek podobne do kurzego. Albo przypomina raczej kalafior. Nadzwyczaj przyjemny smak, tylko że potem człowiek odczuwa wielkie pragnienie. To jednak można wytłumaczyć raczej psychologicznymi przyczynami, a nie działaniem tego mięsa na organizm.

Królika jadłem w obcej jadalni. W naszym przedsiębiorstwie królików nie hodują.

U nas pracuje czterdziestu pracowników. I tak postanowiliśmy hodować króliki. No, oczywiście, posiedzenia, różne siarczyste słowa, piąte przez dziesiąte.

Pracownicy powiadają:

— Mc: lepiej byłoby hodować prosięta. I tak mamy w jadalni odpadki, piąte — dziesiąte.

Ale dyrekcja postanowiła hodować króliki.

A więc, złożyliśmy po szesnastu rubli i kupiliśmy króliki, klatki, posługaczkę... Piąte — dziesiąte.

Mamy więc dwadzieścia i trzy króliki i oczekujemy od nich, jak przypuszczać można, znacznego przyrostu.

Tylko, że nagle zauważamy, że nasze króliki są jakieś kapryśne. Tego nie żrą, tamto im nie smakuje. Można by tak świeże jarzyny, liścieczki, suchary? Ale czego to one nie pragną. Mają jakieś wlekoopaniśskie zachcianki, a tego przecież nie widzimy nawet u pracowników.

W naszej jadalni pozostaje dużo odpadków, więc dlatego kręca pyskami. Surowych odpadków króliki nie jedzą. Chcą macznego chleba, piąte — dziesiąte. Może i zakąski, kanapki?

Nagle zauważyliśmy, że króliki usychają, chudną.

Dyrektor powiada:

— Niech każdy pracownik zabierze sobie swego królika pod swoją opiekę i niech każdego dnia swym wychowankom coś przyniesie.

Cudowne loki

nieograniczenie trwałe przy wilgotnym powietrzu lub pocie, osiągać Panowie i Pannie bez nurek, za pomocą esencji „Nimfa”, dzięki której, ondulacja jest zbyteczna. Duże zaoszczędzenie czasu i pieniędzy. Działa na porost włosów. Zaraz po myciu uzyskuje się wspaniałe fale ondulowanych loków, pełną powabną fryzurę. Dużo listów z podziękowaniem i pełnych zachwytu (przedewszystkiem artystek scenicznych). Pod gwarancją zł. 200.— otrzymacie pełną cenę kupna z powrotem, jeżeli niezadowoleni z wyników użycia kremu „Nimfa” zwróćcie pół pakietu nieużytego. Cena za 1 flaszke zł. 1.50, za 3 flaszki zł. 3. Specjalna oferta: Przy nadesłaniu w ciągu 3 dni wycinka niniejszego ogłoszenia z zamówieniem, otrzymacie jako dodatek bezpłatny 1 flaszke prawdziwej francuskiej perfumy Origan.

Dr. Nic. Kemény, Cieszyń, skrytka pocztowa 100/1323.





O diable wódkorobie

Był sobie kmiotek biedak nad biedaki, charłak prawdziwy, bo nietylko groza nigdy na oczy nie widział, ale też często tak goły bywał, że i kawałka chleba nie miał, a dzieciak dał mu Pan Bóg tyle, że liczba ich dochodziła do tuzina. Z żoną więc i z dziećmi wiodąc żywot charłacki, Charłakiem był przezwany.

Raz kmiotek Charłak poszedł w pole orać, i wziął z domu ostatni okrajek chleba. Orze, orze, i już było południe, kiedy postawiwszy spracowane, wolik przy worku z trochę trawy, sam siadł na miedzy, wziął zawiniątko, spojrzał na okrajek chleba i zamyślił się głęboko. Był on pracowity, dobrego serca, żonę serdecznie kochał, nad dziećmi duchronił; dla nich w pocie czoła pracował, dla nich tylko pod brzemieniem biedy nie upadał. Popatrzył więc, westchnął i zawiniątko z chlebem na miejscu położył.

„Posiłem się później, może cokolwiek więcej oszczędzi się dla dzieciak” — pomyślał biedak, wstał i do roboty poszedł.

„Gdzie krótko, tam się rwie” — mówi przysłowie; tak też stało się z Charłakiem. Kiedy biedak nad okrajcem chleba rozmyślał, tuż przy nim stał diabeł niewidzialny. Jakże miał potępieniec nie wypłatać figla biedakowi. Ukradł okrajek chleba, pobiegł po polu, chichocząc po swojemu, i ciekawy, co też biedak poczynnie nie znalazłszy chleba w zawiniątku, znowu niewidzialny na miedzy usiadł.

Długi czas Charłak przemagał głód dokuczliwy, na koniec rzekłszy, człowiekiem jestem, — poszedł do zawiniątka, żeby choć z większego głód uśmierzyć.

Wziął, rozwinął — chleba niema.

— Dziwna rzecz — pomyślał Charłak — nikogo nie było widać, a jednak ktoś okrajec sprzątnął, musiał być także głodny, niechże mu będzie na zdrowie!... za jeden dzień z głodu nie umrę, a poczekawszy, będzie Bóg łaskawszy. Przeżegnał się, zmówił pacierz, porało jeszcze i do domu za sochą poszedł.

— E, coś niewyobrażalne! — mruknął diabeł pod nosem, pokręcając głową, — ukradłem mu ostatni kęs chleba, a on zamiast mi złorzeczyć, zdrowia mi życzy.

Choć był diabłem, zwątpił jednak, czy w tym razie nie przeszkrobał czasem — śmignął więc do piekła, stanął przed lucyferem i całą rzecz przedłożył.

— Złe zrobił! — rzekł Lucyper. — Jakkolwiek my broim, przyjdzie wszakże czas zapłaty; złe robisz nam to rzecz, — ale cóż kiedy i diabeł ma swe sumienie; kiedy zrobisz złe człowiekowi złemu, zrobisz jak na potępienca przystało; ale kiedy uczynisz coś gorszego, coś na kształt okrajca Charłaka, — zgroza przejmie serce czartowskie i wzdrygnie się natura diabelska!... leć więc do Charłaka i wyrządź krzywdę od-służ...

Stanął znowu diabeł na ziemi, skurczył się jak kura obmokła, przybrał postać człowieka, przybył do Charłaka, i prosił się doń na służbę.

— Czyż mnie utrzymać sługę, kiedy i sam umrę z głodu! — rzecze Charłak.

— E, co to znaczy! — odpowiada diabeł. — Ja biedny i ty biedny, będziemy razem biedę klepać, a dwom robotą pójdzie sporzej; jeśli będzie urodzaj, chleba stanie, a płacy żadnej nie potrzebuje; grosz okrągły nie utrzyma się w kieszeni!... czy więc on jest, czy niema, na jedno wychodzi, byle był kawał chleba.

— Jeżeli tak, bądź u mnie, ale za-

platy nie spodziewaj się, chyba z łaski Bożej, gdy złe czasy przemina.

Tym sposobem zamieszkał diabeł u Charłaka, został jego parobkiem i tak mu pracuje, że nikt takiej pracy pojąć nie może. W chlewie u Charłaka jedna krówka, a jednak parobek całe pole gnojem nawoził, jeden dzień zorał, zasiał, zboże jak las rośnie, kłosując na podziw i wydało plon niesłychany. U Charłaka chleba po uszy, żona mu nie dokucza; dzieci nie skwierczą. W jesieni całe pole zasiał, niemało zboża sprzedali a resztę niema komu sprzedać, biedują więc, co z ziarnem zrobić.

— Zrobmy tak — odezwał się parobek Charłak — zaoramy trzęsawiska, zasiejemy; lato jak się zdaje, będzie suche, a nuż urodzi?

Zaczął diabeł trzęsawiska orać, wślad za sochą schnie rola, zabronował, zasiał i krzewić się zaczęło. Sąsiedzi widząc, jak ziarno do błota rzucal, śmiali



się z początku, ale kiedy dobrze urodziło, nuż go wszyscy naśladować. Charłak zebrałszy powtórnie plon obfity, wzbogacił się, parobkowi płacę naznaczył i życie przyspiewując. Na następny wiosnę sąsiedzi rzucili się do miejsc błotnistych, zaczęli je orać, bronować, zasiewać. Tymczasem u Charłaka robi się co innego.

— Wiesz co, panie gospodarzu! — odezwał się parobek. — Mnie się zdaje, że rok ten będzie dżdżysty, zaorzymy więc i zasiejemy góry i piaski, niech sobie sąsiedzi gmerzą po bagnach.

I poszedł orać góry i piaski, a pora tak się zadździżył, że na nizinach wszystko wymokło, a po górach i piaskach tak urodziło, że kłosa uginają się pod ciężarem. Charłak tak plon zebrał, że i sam nie wie, co ze zbożem począć.

Zyczliwy dotąd parobek pomyślał nareszcie:

„Zdaje się, że za skradziony okrajec gospodarz mój z lichwą już nagrodzony, czas, by go porzucić, ale mamże, mu figla nie spłatać?... przyjaźń przyjaźnią, a interes interesem, — na tom diabeł, że-bym złe czynił”.

— A co, gospodarzu! — rzekł diabeł do Charłaka. — Zboża mamy do zbytku, co z nim zrobimy?

— Będziemy jeść na zdrowie, damy ubogim, dzielimy potrzebny, a reszta niech będzie na złą godzinę.

— Zapas nie szkodzi, ale ziarno długo leżeć nie może, będzie dla nas, będzie i dla ludzi, zostanie się i na zapas, o to, co miałyby bez użytku zmarnieć, można użyć na jeden pomysł, który, jeśli się uda — cześć nam i chwała.

— Cóż to za pomysł?

— Bardzo prosty i nowy, a wielkie korzyści rokuje; z jęczmienia warzymy piwo, bez chmielu kwas będzie, a z chmielem piwo wyborne; żyto posilniejsze niż jęczmień, zaczniemy go warzyć, a nuż zrobi się coś mądrego?

— Probuje, jeśli ci się podoba; służyleś mi wiernie, nie pożałuję, choćbyś co zepsuł.

Wziął się diabeł do swojego pomysłu, porobił kotły, zaczął zacierać, mieszać, warzyć, przewarzać, sypał i dosypywał chmielu; słowem, brał się na różne sposoby i na koniec zrobił się jakiś napitek, czysty jak woda, ale tak gorzkawy i palący, że i sam diabeł zdumiał się swym powodzeniem i nazwawszy go wódką, natoczył do flaszy, nalał w kieliszek, postawił na stole i zasiada z gospodarzem.

— Charłak pociągnął, zmarszczył się i rzecze:

— Oj, coś gorzka i pali!

— To nic — mówi parobek — i piwo ma gorzkość i pieprz palność — trzeba próbować, co dalej będzie: lyknij kieliszek, jeden, drugi — lękać się niema czego, wszak to toż samo zboże, tylko, że płynne.

Wychylił Charłak kieliszek i smakuje.

— Gorzka, ale dla tego nic sobie!

— Lyknij jeszcze kieliszek! — rzecze diabeł.

I jeszcze kieliszek wychyla i rzecze: — Nie bardzo gorzka, coś tak nakształt...

Zaciekawiał się diabeł i sam wypił kieliszek.

— A gdzieś tam gorzka! — zawołał diabeł. — Nie znasz się na smaku, wcale nie gorzka!

I obaj jeszcze po kieliszku lyknęli.

— Wszakże nie gorzka, jak widzisz mnie żywego, nie gorzka! — odezwał się Charłak!

— Nietylko nie gorzka, ale po żołądku rozchodzi się jakieś ciepło, machnijmy jeszcze.

Nalali i wypili.

— Prawda, prawda! — zawołał Charłak. — I ja czuję, jak po żołądku idzie i grzeje, aż miło.

— A mnie coś jakby weselej się robi... jeszcze po kieliszku.

I jeszcze jeden za drugim wychylił z kości.

— A, jak wesoło! — rzecze Charłak. — Zdaje się, że o dziesięć lat odmłodniałem i krew tak igra, że aż ha!...

— I ja odmłodniałem — rzekł diabeł — a w sercu taka radość, a w oczach tak jasno, że jakbym się na inny świat narodził, — ale czekaj... czekaj... co tobie zdaje się gospodarzu?...

— Mnie się zdaje, że jeszcze po kieliszku nie zaszkodzi.

— Brawo, jeszcze po kieliszku.

— Jeszcze!

Nalewając kieliszki, poprzelawali, spojrzeli na siebie, jakby nie poznając się wzajem, i wychyliłi po kropili.

— Czekaj, czekaj gospodarzu! Czy tobie nic nie zdaje się?... a?...

— Mnie się zdaje, że chata zaczyna się kręcić... stój!... trzymaj!... skręci się jeszcze i runie, a gdzież będziemy zimować!

— Nie chwytaj za ściany; nie chwytaj, nie runie, co tobie.

— Kiedyż kręci się, kręci się!

— Nie kręci się, to tak się tylko zdaje, bo i mnie się...

— I cóż się tobie zdaje?

— Mnie się zdaje, że jestem we własnym domu, w piekle!... że lykam rodzin-

ne powietrze, płomienie! i że w kleszczach trzymam twoją duszę... ha ha ha!

Tak to Charłakowi i diabłu wydawało się to i owo, różne widziadła snuły się im przed oczyma, różne marzenia roily się po głowach, aż wreszcie usnęli.

Kiedy się obudzili, Charłak głowy dźwignąć nie może, cięży mu, jak ka-

Nic to! — odezwał się diabeł. — Wiesz co, gospodarzu? Klin klinem wybić trzeba. — Lyknijmy po kieliszku!

— Przynieś!

Diabeł przyniósł i nalał.

— Nie, nie mogę! — rzekł Charłak, marszcząc się i wstrząsając się cały. — Coś mnie tak wzdryga.

— Nic to, wychyli tylko od razu!... Ja, niosąc, wypilem i weselej mi.

Usłuchał Charłak i wypił.

— O, lżej, daj jeszcze kieliszek!

Diabeł mu nalał i ból głowy niby ustał.

Wiesz co? Dobrą rzecz wymyśliłeś, trzeba spoić gości i dobrze ich uraczyć; niech wiedzą, że Charłak z imienia nie jest: charłakiem z mienia — co ja, to nie oni!...

I od owej pory rozpowszechniła się między ludźmi wódka, ten bicz Boży, którym się dobrowolnie chłoscza, i który do chat kmiecych ubóstwo i nędzę wprowadza, trądem ich ciała i duszę oszpeca i swojemu wynalazcy — diabłu, tysiące dusz codziennie dostarcza.

(Z „Bajarsa Polskiego” J. A. Glińskiego.)



Choć jest z drzewa i metalu,
jak ptak w górze leci
warcząc, jak gdyby był żywy...
Ach! Co to jest dzieci?...

Rozwiązanie zagadki z poprzedniego „Kącika dla Dzieci” brzmi:

„ŚWIŃKA”. Tym razem dobrych rozwiązań otrzymaliśmy 108, nietrafnych 62.

Rozwiązania należy przysyłać najpóźniej do piątku. Jedno z dzieci, które nadesłało dobre rozwiązanie, otrzyma w podarunku piękną książeczkę.

Nagrodę w postaci książeczki otrzymała Benedykt Smółka, Niewiadom, powiat Rybnik.

Aby ułatwić dzieciom przysyłki rozwiązań, zamieszczamy poniżej kupon, który trzeba wypełnić, wyciąć, złożyć do niezaklejonej koperty z adresem „Siedmiu Groszy” i napisać „Druk” oraz znaczkami za 5 groszy. W ten sposób za przysyłkę rozwiązań nie trzeba płacić 30 groszy, jak to jest, gdy się je przysyła zwykłym listem.

Rozwiązanie zagadki

„Kącika dla Dzieci” brzmi:

Imię i nazwisko

Adres

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU
ZŁ. 2.31. PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA
KATOWICE
SOBIESKIEGO 11
TELEFON 34-981
P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH”
1 POŁE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15.
OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.